

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

kolleberg · ÅRHUS

ÅRSSKRIFT 1993–1994

ÅRHUS KATEDRALSKEOLE

Solidaritet

Historikeren Palle Lauring hæfter sig i sin bog fra 1954 om kongelykke og kongeskæbne, »Danmarks Håb og Horn«, ved 7-tallet. Fra gammel tid et helligt og stærkt tal, og det gælder også de afledte mængfold. 14, 21, 28. Otto og tyve. Lad os standse her. Og lade den i øvrigt forkætrede Lauring være.

28 – Århus Amt og dets gymnasier. Amsrådet og dets budgetter. Politikerne og deres skatter. 28 – Per og Poul. Liv og Louise. Adjunkt Sørensen og lektor Hansen. Pedel og rektor. 28 – et mængfold af et helligt og stærkt tal, som aftvinger langt større respekt end noget, som har med 8 at gøre.

Hvorfor nu denne leg med ord og tal? Fordi det er vores fælles dagligdags alvor.

Det er nu reglen snarere end undtagelsen, at alle nye klasser starter med at være 28. Hvilket vil sige absolut fuldt hus. Blot én mere udløser dobbelt lærerløn. Derfor. Alvor fordi 28 er mange, for mange i en undervisningsenhed i en skoleform, som endnu ikke har fundet effektive udveje, og som optager langt bredere end tidligere og gør det i en brydningstid.

Forudsætninger og forventninger fordeler sig over hele spektret. Moti-

vation og tilpasning kan der spørges til. Svarene mere end antyder muligheder og begrænsninger. Forholdet eleverne imellem, forholdet mellem elev og lærer, forholdet mellem elev og fag, forholdet mellem elev og skole. Hvad kommer der ud af det?

Meget godt, mange fine forløb og scribevis af flotte resultater. Som gør brug af helt uhellige tal, når udgangspunktet er 7 og mængfold af det.

Men – og det er dér, jeg vil hen. Der tabes mange og meget undervejs. Desværre. Tal og statistikker viser det. Men ofte lader miséren sig slet ikke kvantificere. Det bliver bare ikke til det, det burde være blevet til. Det blev ofte noget andet og noget ringere.

28 er ikke roden til alt ondt. Men det kunne hjælpe at være færre. 28 – tallet må tages ad notam. Til efterretning. Vi må erkende problemet og søge nye veje frem. Og ikke mindst: vi må på den bedste af alle måder vise og udøve solidaritet over for hinanden; på kryds og tværs, hele tiden, i videst mulige omfang. I alle menneskelige relationer som måtte kunne forekomme på en skole. På Aarhus Katedralskole.

Henning Spure Nielsen

KAT'en i bakspejlet – Skoleåret 1993-94

Denne fortsatte krønike om livet på og omkring Aarhus Katedralskole gør ikke krav på fuldstændighed, ej heller kan den betragtes som objektiv i ét og alt. Men erindringen gøres mindre flygtig, og i et videre perspektiv kan der knyttes an til de fikspunkter, som i det følgende præsenteres som perler på en snor. Perlernes farve, form og størrelse er stærkt varierende. Det har været hensigten at danne et smukt sammenhængende mønster, som i bedste fald vil kunne opfattes som et sindbillede af fremstillingens genstand: Aarhus Katedralskole i det 799. undervisningsår.

Med 28 klasser, 700 elever og 75 lærere er skolen blandt de største. Og sådan vil det formentlig være også fremover, selv om vi gerne ser os tilpassede i nedadgående retning. Vi er for mange på skolen i det daglige. At dette så også afspejler en gunstig og voksende søgning til skolen, hjælper naturligvis til at dulme smerten.

Som offentlig skole ejet af amtet tjener vi to herrer: staten repræsenteret ved gymnasieafdelingen i Undervisningsministeriet og amtet i skikkelse af Uddannelses- og arbejdsmarkedsområdet med Amtsrådsforeningen som bagstopper. Pædagogikken her og økonomien dér. Det går, men giver af og til nogle besværligheder, som eleverne dog kun undtagelsesvis får kendskab til. Frihed under ansvar! – Ja, sådan er det, og gymnasierne er langt fra ensrettede og ensartede, men som styrede af deres befolkning-

ger, deres ledelser og deres bestyrelser meget forskellige.

På adressen Skolegyde 1-3 forholdt vi os skoleåret igennem til vore mål og handlingsplaner. Og vi tilsluttede os med et rimeligt mål af begejstring det skoleudviklingsprojekt, som amtet sætter betydelige midler og mange kræfter ind på at gennemføre.

Elevrådet har på det sidste bedt om en hjælpende hånd, Pædagogisk Råd med sine udvalg og sit formandsskab klarer sig og medvirker til stadighed ved varetagelsen af skolens interesser på såvel kortere som længere sigt. Og der er altid nok at gøre. Ikke mindst i en tid med voldsom udvikling og skrabede budgetter.

Et skoleår præges som en selvfølge af den (så vidt det nu er muligt) kontinuerlige undervisning i klasser og på hold afsluttende med prøver og eksaminer. Der kommer studenter ud af det; mange hvert år og mange med gode resultater som afsæt for forløb i nye uddannelses- og erhvervssammenhænge. At det forholder sig sådan skal ikke skjule, at der også i det 3-årige gymnasium er betydelige problemer forbundet med at fastholde og motivere en væsentlig del af en elevårgang. Det prøver vi på forskellig måde at gøre noget ved.

Stort set tilbyder skolen de valgfag, bekendtgørelserne giver mulighed for. Ved bestyrelsens mellemkomst skete der dog det i år, at design gled ud, mens det blev muligt som følge af den fornødne elevtilslutning at opretholde

græsk og latin som fag på højt niveau.

Fagene var som sædvanligt også på banen med initiativer uden for den almindelige undervisning. Studierejser og ekskursioner finder naturligvis fortsat sted i vidt omfang og til de forskellige destinationer. European Work Experience (EWE) har længe været inde i forberedelserne til efterårets udveksling. Bulgarien-kontakten har opnået 100.000 kr. i støtte fra Demokratifonden til brug for udveksling i efteråret 1994. Erhvervsøkonomi afholdt i efteråret 1993 en erhvervsdag for elever og gæster udefra under titlen »Spil op«. Engelsk deltog med succes, men uden at sejre i Hamlet-projektet til fordel for The International Globe Center i London. Musik gjorde sig bl.a. meget smukt gældende ved juleafslutningen i Domkirken, og uden dramas medvirken var opsætningen af årets musical ikke blevet en så strålende oplevelse, som tilfældet var. 3.g-revyen hen mod skoleårets slutning var denne gang bragt op på et plan, som vist ikke er set før.

Fællesudvalget har haft et godt år. Med gode initiativer, bl. a. til en bredere drøftelse af situationen omkring elevudmeldelser, til en kampagne om en renere skole samt til indkøb og installering af et stort musikanlæg i elevkantinen for elevernes egne opsparede fredagscafépenge, og med gennemførelsen af en række udmærkede fellestimerarrangementer. Således i anledning af kommunalvalgene debatmøder med deltagelse af rådmænd Lis Petersen og byrådsmedlem Poul B. Skou i første

omgang, senere blev det borgmester Thorkild Simonsen og amtsrådsmedlem Anders Baastrups tur. Bulgarske musikere spillede Balkanmusik, og Jørgen Taagholt, tidligere elev, fortalte om Grønland og Arktis som områder af storpolitisk interesse. Amtsborgmester Ib Frederiksen var på besøg, og redaktør Poul F. Hansen, også tidligere elev, redegjorde for situationen i og omkring det nye Rusland. Venstres Ungdom mødtes med Internationale Socialisters Ungdom for at finde ud af, hvad man er uenige om. Endelig står fællesudvalget bag den institutionalisering af fredagscaféen, som skete i årets løb, ligesom udvalget bidrog til en nødvendig rekonstruktion af elevkantinen.

Et par lærerudvekslinger med skoler i England blev det også til, og der er truffet aftaler om længerevarende ophold på skolen i det kommende skoleår af gæstelærere fra USA og det sorte Afrika.

Den gamle pedelbolig er bygget om og indrettet til brug for studievejledningen. EDB-undervisningen får fra og med det nye skoleår stærkt forbedrede muligheder, idet et større antal nyindkøbte computere skal installeres i de tidligere studievejlederlokaler i nederste etage i Rød Bygning.

Bakspejlet har kun tiden som kapacitetsbegrænsning, hvorfor krøniken kunne fortsætte og blive en meget lang historie. Sådan skal det ikke være. Slutvignetten skal blot bestå deri, at det skal konstateres, at 800 års jubilæet er stærkt på vej og – snart

– nært forestående! at Uglen er ved at være sig selv igen! at Cafoureks Bjørnvig-billede er på plads i elevlæsesalen! at Mortensens »Malgré tout« er under tiltrængt kyndig restaurering for et stort beløb doneret af en tidligere elev! samt at bibliotekets deponering af bøger på Handelshøjskolen og Universitetet er ved at være afsluttet! Og endelig dette: bispevielsen i Domkirken 15. maj 1994, hvorved sognepræst Kjeld Holm blev indsat i embedet, kunne givetvis ikke have været gennemført uden skolens positive medvirken, idet en stor del af stiftets 250 præster iklædte sig kjole og ornat i Hvid Bygning. Vi ønsker Katjas far hjertelig tillykke med valget og de opgaver, der følger med.

Henning Spure Nielsen

Thorkild Bjørnvig i elevlæsesalen ved »afsløringen« af Cafoureks billede.

Hendes majestæt dronningen på vej til bispeindvielsen. Katedralskolen fungerede ved den lejlighed som omklædningssted for de mange præster.

Personalia

Ved dimissionen i 1993 tog skolen afsked med studielektor Finn Stein Larsen og lektor Edith Klänning. Samtidig tog vi også afsked med lektor Finn Jorsal, der fortsætter karrieren som rektor ved Thisted Gymnasium og HF-kursus.

Lektor Lasse Gregersen har fortsat haft orlov på grund af ansættelse ved Europaskolen i Bruxelles. Lektor Ivar Gjørup har haft orlov for at hellige sig »tegnkunsten«. Lektor Jørgen Grønbek Nielsen og adjunkt Birger Wendal har fortsat haft orlov fra skolen. I efteråret 93 havde Helga Møller Hansen orlov fra skolen og Dorte Bollerup-Jensen orlov på grund af ophold i Australien.

I skoleåret 1993-94 har der ved skolen været 28 klasser fordelt på 9 1.g. klasser, 9 2.g klasser og 10 3.g. klasser. Ved time- og fagfordelingen 1993 blev adjunkt Ole Jeppesen fastansat ved skolen med fagene historie og idræt, samtidig blev følgende ansat i årsvikariater: Lisbeth Rasmussen (da, id), Cecilia Holmquist Andersen (da, fr), Susanne Bejer (gr, ol, la), Søren Sørensen (gr, ol, la), Svend Erik Mathiassen (la, re), Finn Mygind (hi, ty), Lissi Fransson (bk), Thure Hastrup (sp) samt Tina Lisberg Petersen (en) og Berit Floor Søndergaard (en) som vikarer for Dorte Bollerup-Jensen og Helga Møller Hansen.

I forbindelse med Ellen Jessens alvorlige sygdom og død har Preben Bech Astrup og Poul Ravn Jensen

været ansat som vikarer i idræt.

Årets lærerkandidater: Efterår 93/forår 94: Merethe Rønning Buhl (en, ty), Kjeld Knudsen Jensen (ma, fy), Karen Haderup Kristensen (mu, bk), Karin Breinholt Sørensen (id, da). Efterår 93: Christian Houmøller (en), Trine Nybroe (sp). Forår 94: Kirsten Hørby (it), Anders Kjær-Pedersen (fi).

Ved sommerferien 1993 tog skolen også afsked med pedel Kaj Rasmussen efter mere end 20 års ansættelse ved skolen. Som ny pedel er ansat Willy Vester.

1. maj blev sekretær Tinna Brandt ansat på kontoret i forbindelse med Karen Olsens orlov.

Arne Frier

Nyt fra Sydvest'en

Begrebet »faste pladser« kendes ikke i lærernes frokoststue på Aarhus Katedralskole. Man sætter sig, hvor man har lyst, og hvor der er plads. Bøje og Johannesen sidder altid ved bord nr. 1 i den vestlige række. Altså nærmest i det sydvestlige hjørne; begrebet kunne være Johannesens, genstanden Bøjes. Geografens og sejlerens.

Bøje siger mest af de to. Og der er altid trængsel ved det bord. Klassernes 28 matcher slet ikke det dusin af hovedsagelig scient'er, som længe forholder sig lyttende til Bøje, som kommer vidt – meget vidt – omkring.

Og på saglig vis kunne man sige; men nej, slet ikke at sammenligne med den saglighed, Johannesen lægger for dagen. Når han da ikke lytter; for det kan han virkelig, og han gør det. Det gør Bøje også, engang imellem. Når nogen siger noget klogt, som kan problematiseres og efter bedste pædagogiske metode gøres til spørgsmål, man kan blive endnu klogere af.

Jo, kulturen trives i bedste velgående i den sydvestlige krog. Ofte gøres den op i tal og parametre, kroner og ører. Men om nogen kløft i forholdet til borde i andre verdenshjørner er der slet ikke tale.

Spøg til side. Snart er den netop beskrevne situation historie, omend en god historie. Vi er i færd med at sige farvel til to personligheder i lærerkollegiet, som har tjent deres skole så fint gennem en meget lang årrække. De har givet den og det, den nu engang står for, meget af de rige ressourcer, der hos dem begge var og er at tappe af. For civilingeniøren Poul Sigetty Bøje blev det til 35 år med matematik og idræt; for folkeskole- og universitetslæreren Erik Johannesen løber det op i 32 år med geografi, inspektion og en hel masse andet.

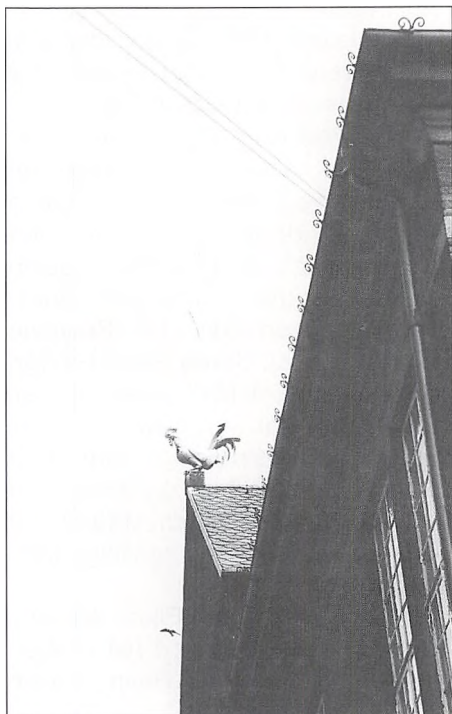
Begge turde de tage springet fra det ene professionelle ståsted til det andet, og de gjorde det kyndigt og solidt. Som kendte og meget værdsatte figurer i skolemiljøet.

Endnu engang går det ud over skolens fysiognomi. Det bliver anderledes.

I skal begge have en anerkendende tak fra den arbejdsplads, som I har været med til at præge gennem et langt forløb.

Henning Spure Nielsen

Mens skolens ugle er ved at blive gjort kampklar, bærer hanen eneansvaret for overblikket.

Nekrologer

Ellen Holsteen Jessen 1953-94.
Adjunkt ved Aarhus Katedralskole siden 1980.

Ellen Jessen døde den 18. marts, og bisættelsen fandt sted fra Nordre Kirkegårds kapel den 23. marts 1994. I »Gymnasieskolen« skrev kollegerne således til Ellen:

Kære Ellen,

Det er ikke nemt at skrive til dig, når din plads ved bordet står tom, og ingen andre vil kunne udfylde den. Hvordan skulle nogen arvtager dog kunne leve op til din stærke personlighed, dine hurtige bemærkninger iblandt sønderjysk lune, din entusiasme i både engelsk og idræt, din parathed, når noget skulle gøres, eller nogen stod og manglede den rigtige tekst til en umulig 1.g. Der var plan over og idé med de projekter, du engagerede dig i. Alle kolleger vil kunne nikke genkendende til billedet af Ellen med notesblokken i hånden i færd med at strege ud eller føje til ting, der skulle huskes, beskeder, der skulle gives, ideer, bøger og artikler, der skulle udveksles. Du kendte simpelthen ikke til at gøre tingene halvt. Et hurtigt kast med hovedet, et skævt smil, en rank ryg, der målrettet bevægede sig rundt i alle skolens kringelkroge.

Du var altid dig selv, vi vidste altid, hvor vi havde dig, bundreel, humoristisk, modig, ikke bange for at tage kampen op, hvis der var behov for

kamp. Du har engang udtalt, at du aldrig blev »rigtig« akademiker. Mennesker, der smagte på deres egne ord, og som kun udtrykte sig i florumvundne vendinger, var ikke lige din kop te.

Du hørte til den generation af idrætslærere, der med udgangspunkt i et spændende og turbulent miljø på Odense Universitet med stort engagement kastede sig ud i det idrætsoprør, der vendte sig mod de herskende autoritære ledelses- og undervisningsformer. Ind skulle bevægelsesglæde, samarbejde og elevmedbestemmelse. Senere var der så kampen mod de patriarkalske værdinormer i idrætsgruppen. Talrige og ofte heftige har diskussionerne været. Men også frugtbare – ikke mindst takket være dig. Du var stringent og skarp, men havde samtidig format til at kombinere dette med venlighed og varme, så vi oftest kom videre i en konstruktiv atmosfære.

Du rejste til USA for at undervise på Washington State University – i dansk, hvilket du egentlig slet ikke havde »kompetence« til. Men det gik jo forrygende alligevel, og du høstede stor ros for din indsats. Ikke mindst var Greg glad for, at du kom, selv om det skabte stor furor, da I, læreren

og den studerende, brød alle etikette-regler og flyttede sammen på campus. I fik to børn, som stadig er meget små, og som derfor kun fik glæde af dig i få år.

Hvad vi primært beundrede hos dig, var din værdighed. Du var smuk på din egen helt specielle måde, og som årene gik, blev denne værdighed yderligere forstærket. Der blev lyttet, når du talte. Din blufærdighed forbød dig at afdække alle lag på én gang, og dette gjorde det så meget mere spændende at være sammen med dig. Da du blev syg, var det netop værdigheden, du holdt fast i under hele forløbet, også da det stod klart i hvilken retning, det bar hen.

Vi ved, at savnet og sorgen er meget stor for din familie. Men alligevel ville ingen af os have undværet dig – for ikke nu at føle smerten ved savnet. Den amerikanske digter Robert Frost taler om vigtigheden af at have »*the will to brave alien entanglements*« – viljen til at tage kampen op mod livets iboende meningsløshed. Det er opløftende at se, at din nærmeste familie har denne vilje – og når de har den, så har vi den også.

*Dorte Bollerup-Jensen,
Johannes Høgsgaard Andersen,
Jens Behrend Christensen og
Jan Kahr Sørensen*

Pastor Paul Knudsen 1904-1993

Pastor emeritus Paul Knudsen døde 27. februar 1994, 89 år gammel. I mere end 40 år var Paul Knudsen præst ved Skt. Markus Kirke i Århus, og næsten lige så længe var han en særdeles velrenommeret lærer i religion ved Aarhus Katedralskole og Marselisborg Gymnasium. Elegant i fremtoning og distinkt i sin pædagogik blev han for mange gymnasieelever den, der trods vanskelige vilkår evnede at give religionstimerne et indhold, som umiddelbart kunne motivere, og som på langt sigt ofte viste sig at kunne bidrage til at skabe den værdifulde ramme om et voksenliv.

Mellem lektor Gerhard Müller, som døde i december 1993 ligeledes i en alder af 89 år, og pastor Knudsen var der tale om et mangeårigt nært venskab, som gennem de senere år kom til udtryk derved, at de – da andet ikke mere lod sig gøre – dagligt var i kontakt med hinanden ved telefonens hjælp.

Paul Knudsen har dygtigt og samvittighedsfuldt gjort sit til at give skolen det præg af kvalitet og prægnans, som gennem årene har været dens varemærke.

Henning Spure Nielsen

Gerhard Müller 1904-1993

Her bringes et uddrag af Finn Stein Larsens mindeord om Gerhard Müller fra »Gymnasieskolen«.

Lektor Gerhard Müller døde i slutningen af sidste år efter et 47-årigt virke ved Aarhus Katedralskole og et langt otium. Som pensionist bevarede han en god kontakt med mange af os. Det var altid godt at høre Gerhards distinkte, usvækkede, stærke røst og drøfte et eller andet problem med ham, som hans svage syn havde hindret ham i at orientere sig i blandt håndbøgerne.

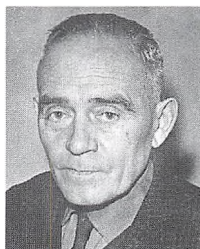
Et livsløb i Katedralskolens tjeneste var fuldført. Hans indsats var mangesidig. Han var en fremragende og samvittighedsfuld administrator. Ofte varetog han dygtigt og smidigt skolens tarv i rektors fravær. Han var i mange år en effektiv indre inspektør. Et betydeligt pædagogisk pionerarbejde lagde han i udvekslingsrejser for danske og engelske gymnasier. Han startede Aarhus Katedralskoles Idrætsforening (AKI) og ledede den nidkært og succesrigt gennem hele sin lærertid. Også uden for skolen var hans idrætslederskab højt estimeret. I perioder var han således fodboldtræner for AGF.

Dog: Først og fremmest var han i det daglige en bramfri, munter og højtelsket lærer, der gav sine elever kundskaber og uforglemmelige stunder. Ved sit lune, sine barokke indfald, sin myndighed og livfuldhed fyldte han rummet ud i et undervisningslokale.

En årrække havde jeg glæde af at opleve Gerhard, når han slap gækken løs ved gymnasieforeningen Heimdals julemøde, hvor han berettede sælsomme, selvpåfundne og påstået selvoplevede spændingskrøniker fra sin ungdom – som da han f. eks. var stationsforstander ved et trinbræt på den transamerikanske jernbane. Han afslørede sig her som en eminent fortæller og bruger af vort sprog. Det gjorde han også som visedigter, hvor hans unikke sans for individuelle pudsigheder gik i festlig overgang med en udviklet fornemmelse for rytme, rim og slagkraftige pointer. Hans nænsomme og kærlige forhold til vort sprog – og vor litteratur – ytrede sig også på andre måder. Han elskede Blicher og blev næsten bevæget, når vi sang »Kærest du fødeland« ved morgensangen. Han var en kender af den unge Tom Kristensen, hvis første digtbøger – købt i Gerhards studentertid, da de udkom – opbevarede pietetsfuldt på reolen.

Man kunne umiddelbart synes, at disse sidste iagttagelser har med noget uvæsentligt at gøre: form og ydre fremtræden. Men ikke, hvis man kendte Müller. De var en del af den dragt, hans rige menneskelighed iklædte sig.

Vi vil savne ham, men er glade for at have kendt og oplevet ham.

Finn Stein Larsen

Kalender skoleåret 1993-94

August

5. Skolestart
13. Introfest
24. PR-møde
26. Generalforsamling Aarhus
Katedralskoles Venner
27. Fredagscafé
31. Forældrearrangement 1.abuw

September

15. Forældrearrangement 1.cdxyz
20. Betyrelsesmøde
24. Skoleudviklingsmøde i Musikhuset

Oktober

1. Firmafest
5. Fællestime
6. PR-møde
11. Bestyrelsesmøde
Start rejseuge
15. Evalueringdag 1.g
- 16.-24. Efterårsferie
28. Fællestime kommunalvalg

November

2. Kontaktskolemøde
5. Fredagscafé
15. Erhvervsdag/erhvervsøkonomi
18. Pædagogisk aften
- 19.-20. Pædagogisk weekend, Hald
22. Bestyrelsesmøde
24. Karakterer 3.g
26. Karakterer 2.g
Fredagscafé
29. Lærerforsamling 3.g

December

1. Lærerforsamling 2.g
2. Karakterer 1.g
PR-møde
6. Lærerforsamling 1.g
10. Julebazar
13. Bestyrelsesmøde

17. Fredagscafé
20. Gamle elevers fest
23. Juleafslutning i Domkirken

Januar

5. Skolestart
17. Bestyrelsesmøde
18. Forældremøde 1.a
19. Forældremøde 1.b
20. Forældremøde 1.c
21. Fredagscafé
24. Forældremøde 1.d
25. Større skriftlige opgave 3.g starter
Forældremøde 1.u
26. Forældremøde 1.w
31. Forældremøde 1.x

Februar

1. 3.g afleverer større skriftlige opgave
Forældremøde 1.y
2. Forældremøde 1.z
4. Skrivetag historieopgaven 2.g
7. Konsultation 2.g & 3.g
8. Valgfagsorientering 1.g & 2.g
9. Orienteringsmøde nye 1.g elever
- 12.-20. Vinterferie
24. Karakterer 3.g
Valgfagsorientering 1.g forældre
25. Fredagscafé
28. Valgfagsskema afleveres
Skolen lukket på grund af sne

Marts

2. Karakterer 1.g
Lærerforsamling 3.g
- 4.-10. Musical
7. Terminsprøve 2.gs
Lærerforsamling 1.g
8. Terminsprøve 2.gm
14. Karakterer 2.g
16. Lærerforsamling 2.g
18. Fredagscafé
21. Start rejseuge

- 22.-25. Terminsprøveuge 3.g
26. Påskeferien starter

April

1. Påskeferien slutter
6. PR-møde
11. Skolebestyrelsesmøde
15. Dronningebal
22. Fredagscafé
25. Årskarakterer 3.g
27. Lærerforsamling 3.g

Maj

3. Skriftlig eksamen 2.s
4. Eksamensplan 3.g
Sidste skoledag 3.g
5. Årskarakterer 1.g & 2.g
5.-17. Skriftlig eksamen 3.g

11. Eksamensplan 1.g & 2.g
13. Sidste skoledag 1.g
16.-20. Danskopgave 1.g
19. Skriftlig eksamen 2.m
20. Sidste skoledag 2.g
24. Start mundtlig eksamen 3.g
24.-27. Skriftlige årsprøver 1.g & 2.g
30. Start mundtlig eksamen 1.g & 2.g

Juni

13. Bestyrelsesmøde
15. Sidste eksamensdag/PR-møde
16. Optagelsesprøver/Lærerforsamling
17. Dimission
20. Sommerferien og arkæologisk udgravning i skolegården starter

Studierejser og ekskursioner

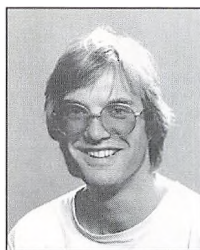
14.09-19.09	2.g ty Menden (KM, NI)	19.03-26.03	2.d Paris (VS, FP)
20.09-21.09	3.g id Sverige (JS, KP)	19.03-25.03	2.u Berlin (ER, KM)
28.09	2.u, 2.w Vadehavet (EJ)	19.03-26.03	2.x Italien (HA, BL)
08.10-15.10	2.g 3.g dr England (ED, MB)	25.04	1.d Væksthuset, Botanisk Have (VP)
08.10-15.10	3.g IT Vicenza (HA, JØ)	03.05	1.b Risskov og Botanisk Have (VP)
08.10-15.10	3.g FRBF Pont á-Mousson (FP, NG)	04.05	1.w Brabrand sø (VP)
08.11-09.11	3.g ge, 2.d Sverige (VS, DP EJ)	04.05-08.05	Sportsstævne i Deurne/Antwerpen (BC, JP, NI)
03.02-04.02	3.g MU Hamborg (NP)	06.05	1.d Marselisborg skov og Ørnereden
04.02-08.02	3.g TYF Berlin (BK, ML)	11.05	1.y Naturcenter, Ny Mølle
02.03-03.03	3.m SA København (BF)		
21.03-27.03	2.z England (BF, PK)		
17.03-25.03	2.b, 2.y England (BC, SØ, MB)		
21.03-28.03	2.a Frankrig (FF, LI)		
18.03-25.03	2.w Rom (NG, PS)		
19.03-26.03	2.c Firenze (ED, JS)		

Bedst som vi troede, at foråret var på vej, blev vi overrasket af et snevejr så voldsomt, at skolen måtte lukke. Flere af de musicalmedvirkende måtte af den grund opholde sig på skolen i flere dage for at kunne gennemføre prøverne lige før premieren den 4. marts.

Åndens mænd. Broder Wandahl og Henning Spure Nielsen ved juleafslutningen.

JA Johs. Andersen
adj. en, id

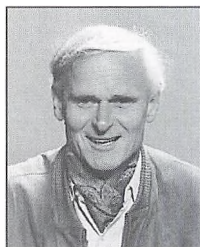
LA Lizzie Andersen
lkt. en, fr

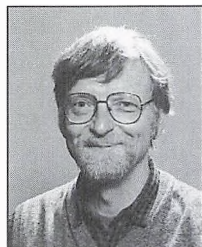
IB Inga Basten
lkt. ty, sp

BE Anna Grethe Bech
lkt da, fr

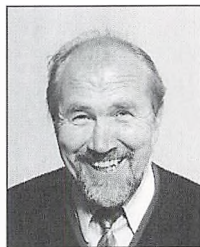
BD Johan Bender
studielkt. hi, ol, bk, id

AB Anders Bollerup
lkt. da

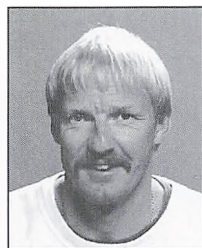
BJ Dorte Bollerup
lkt. en, id

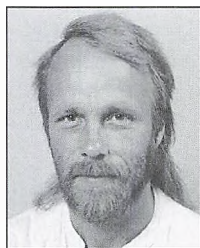
PB Poul Bøje
lkt. ma

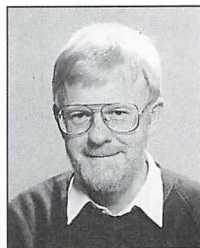
MB Mogens Bøtcher
lkt. en, da

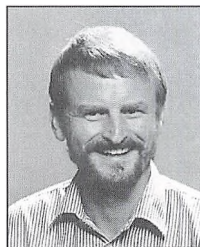
BC Jens Behrend Chr.
lkt. hi, id

OD J. Odgaard Chr.
adj. fy, ma, na

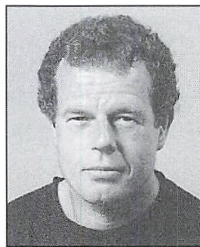
KC K. Haaning Christ.
lkt. ge

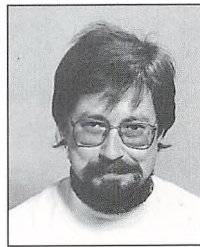
OC Oskar Christensen
lkt. fy, ma, na

PD Peder Dalby
adj. fy, ma, na

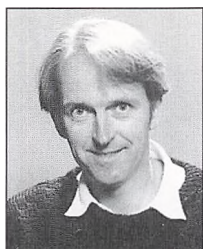
JD Jørgen Dyreborg
lkt. da, id

ED Philip Edmonds
lkt. en, fr, dr

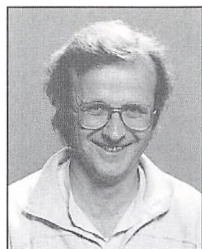
KE Karen Engholm
adj. sp, en

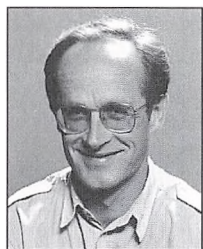
FF Flemming Forsberg
lkt. it, fr, ol

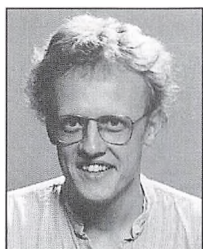
AF Arne Frier
lkt. fy, ma, insp

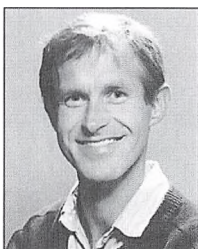
IG Ivar Gjørup
lkt. la, gr, ol (orlov)

LG Laurits Gregersen
lkt. da, re, fi (orlov)

HA Bernhard Hagen
adj. it, hi

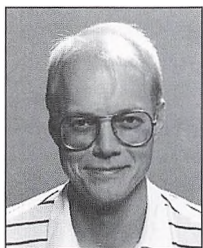
HS Hans-J. Søgaard
adj. sa, ge, eø

MH Helga Møller Hansen
lkt. en

JØ Jørn Ørum Hansen
lkt. da, ty

LH Poul Lindhard H.
lkt. bi, stv

EH Ebba Harsaae
lkt. ty, stv

LJ Lisbet Iversen
lkt. ty, re

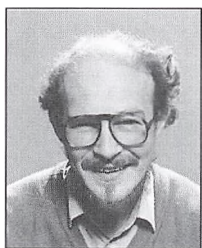
ML Marianne Ladegaard
lkt. ty, bk

JP Ole Jeppesen
adj. hi, id

EJ Erik Johannesen
studielkt. ge

OJ Ove Johansen
lkt. hi, sa

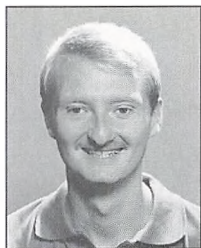
SK Susanne Kall
lkt. da, hi

HK Helle Kjær
lkt. da

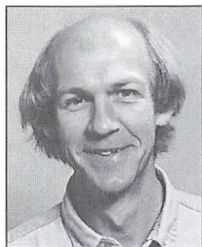
BK Birgitte Knuhtsen
lkt. ty, en

ER Erik Kristensen
adj. ma, fy, na

IK Irene Kristensen
lkt. ma, na

PK Poul Roed Krist.
adj. ma, fy, na

SD Sine Dalsgaard Kr.
adj. da, re. læ-pæd.

BL Birthe Lorentzen
adj. en, mu, bk

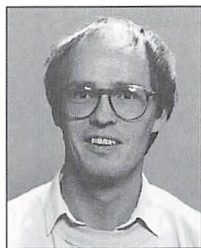
FM Finn Mogensen
lkt. bi, datavejl.

JM John Mogensen
lkt. da, oi, fi, ps

KM Käthe Münster
lkt. mu, ty

AN Anders Ole Nielsen
lkt. ma, fy, na

NI Hanne Nielsen
adj. ty, id

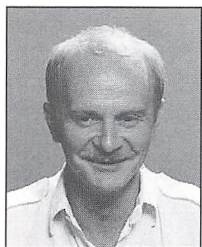
SP Hen. Spure Nielsen
rektor, hi

JN Jørgen Grønbek N.
lkt. dl, fy, ma (orlov)

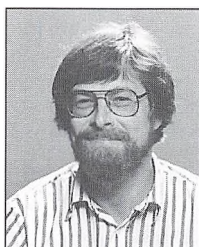
NG Søs Nørgaard
adj. fr, id, stv

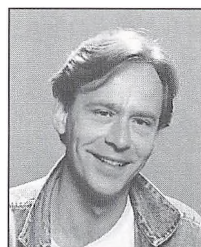
BF Bjarne Falch Olesen
Ikt. sa, hi, bibl.

OL Kirsten Olsen
Ikt. fr, bk

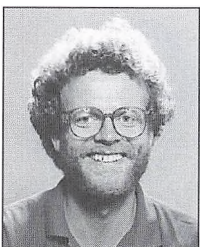
HP Henrik Parbo
Ikt. ke, fy

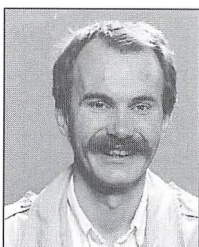
FP Frits Pedersen
Ikt. fr, bk

DP H. Damsgaard P.
Ikt. hi, re, stv

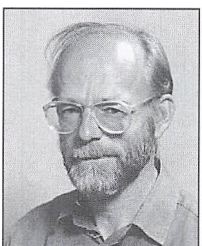
NH Nils-Henrik Ped.
adj. fy, ma, na

PS Poul Stenhøj Ped.
adj. ma, re

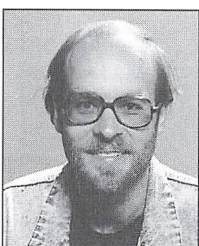
KP Kirsten Mau Poulsen
adj. da, id

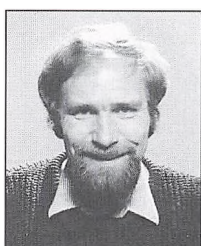
NP Niels H. Poulsen
Ikt. mu

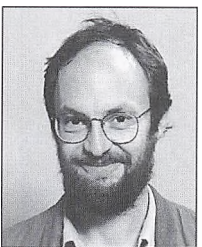
MP Mette Primdahl
Ikt. ma

RE Torben Retbøll
Ikt. hi, la

TR Troels Rønsholdt
Ikt. hi, re

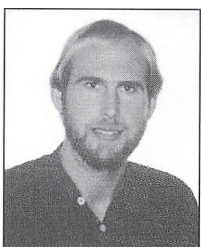
SC Jens Fr. Schjødt
Ikt. mu, da

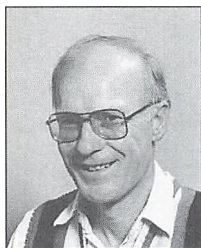
GS Gerda Schjørring
Ikt. mu, la

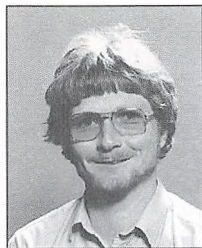
IS Ingegerd Slottved
Ikt. en, mu

JS Jan Kahr Sørensen
adj. hi, id

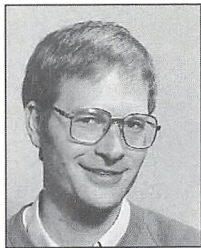
VS Jens Vågholt Sør.
lkt. ke, fy, ma, na

SØ Johnny Sørensen
lkt. da, hi, AV, boginsp.

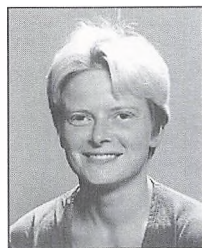
TH Poul W. Thulstrup
lkt. ke, fy, na

PT Peter Thyssen
lkt. bi, id

VP Karen Vibe-Pedersen
adj. bi, fy, na, ke

ZI Karen Zink
adj. en, id

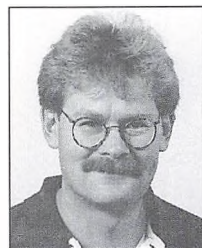
CH Cecilia Holmquist
årsvik. da, fr

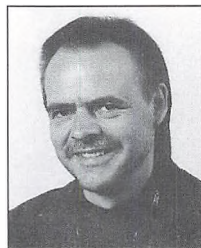
SB Susanne E. Bejer
årsvik. gr, la, ol

LF Lissi Fransson
årsvikar bk

TP Thure Hastrup
årsvikar sp

SM Svend Mathiassen
årsvik. re, la

MY Finn Mygind
årsvik. hi, ty

LR Lisbeth Rasmussen
årsvik. da, id

SN Søren Sørensen
årsvik. la, ol, gr

TB Tinna Brandt
sekr. elevsager

KJ Hanne Kjærtunge
sekr. eksp/rektor

KS Solveig Kristensen
sekr. elevsager

LM Laila Møldrup
regnskabsfører

OK Karen Olsen
sekr. elevsager (orlov)

Willy Vester
pedel

Preben Poulsen
pedelmedhj.

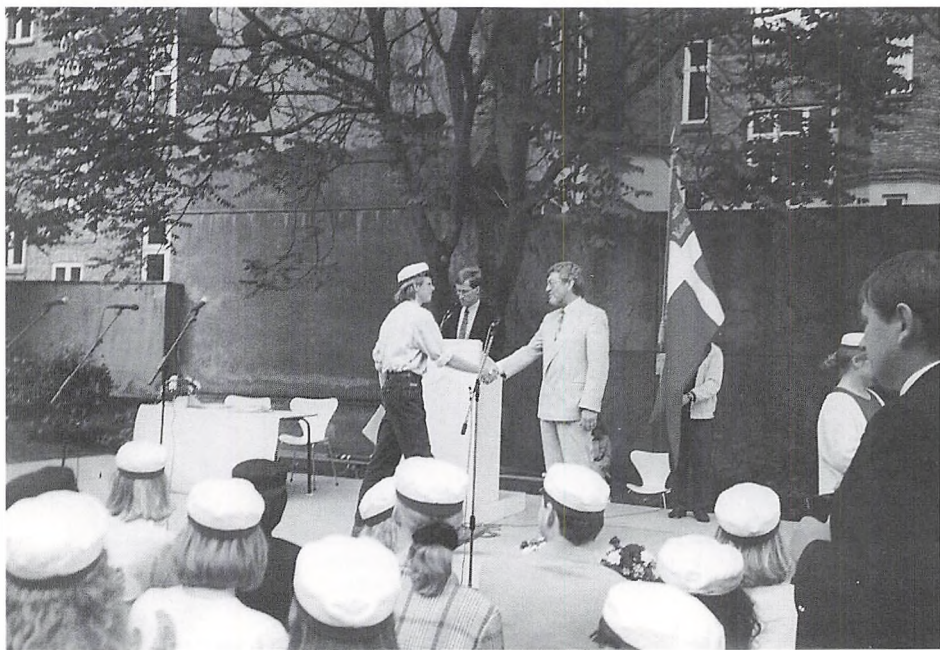

Inger Langberg
kantinebest.

Hanne Villadsen
kantinemedhj.

Dimissionen 1993

Rektors tale

Kære Studenter!

Stjernestunder! – Vi hører om dem. Vi ser hen til at opleve dem. Om så blot en enkelt – en gang imellem. Vi fornemmer, at *stjernestunder* giver god inspiration til fortsat indsats: *per aspera ad astra* – kunne man sige – frem mod nye store øjeblikke!

Som rektor og repræsentant for min skole oplever jeg i dette øjeblik en af mine *stjernestunder*. Jeg er part i noget, der lykkedes omend min andel i det resultat, der her – uden smålighed – fejres, er beskeden. Men – jeg var med. Ventede i sin tid jeres ansøgning! Bemærkede mig den. Første skoledag. Alle de følgende. Med glæder og sorger! Og nu ved målstregen – ja, på den anden side af den er I jo. Studentereksamen er i hus. I glæder jer med hinanden. Oplever situationens lykkefølelse. I er parate til noget, noget nyt, der peger fremad. Mod nye *stjernestunder*. For en *stjernestund* for jer – tror jeg også denne begivenhed, disse minutter, timer og dage er. Glæd jer over øjeblikket. Giv jer hen i *stjernestunden!* Den er jeres, – men også min.

Det er et rigt liv at have sin daglige gang på et sted, hvor man til enhver tid møder unge mennesker på vej. Ganske vist er det ikke alle, der er der hver dag – synlige er alle i hvert fald ikke. Men vi gør såmænd, hvad vi kan for at finde ud af, hvorfor vi ikke altid er mange nok.

Forklaringerne er mange og stærkt

nuancerede. Jo, der gemmer sig faktisk for en rektor *stjernestunder* også i de kontakter, der ad denne vej bliver lejlighed til med skolens elever. Ikke altid og hver gang, naturligvis, men ind imellem. Mødet mellem to mennesker om et problem, som endog kan forekomme aldeles uoverskueligt, måske nærmest fatalt, et sådant møde kan paradoksalt nok i sig rumme kimen til en *stjernestund* – en god og udviklende begivenhed. Som kun disse to mennesker kender til, og som måske kommer andre til gode?

Der er dage, hvor himlen er overskyet – dage, hvor stjerner ikke er til at opdrive. Af de ialt 199 – er der mange af disse grå dage. I min opfattelse af begrebet rummer de grå dage også *stjernestunder*.

Når jeg om morgenen i vinterhalvåret i mørke, kulde og blæst nærmer mig skolen, tænker jeg ofte: de kommer nok ikke i dag? Jeg tog fejl! Selvfølgelig kommer de! De står der – se bare – ved opslagstavlen med det sparsomme lys ved pergolaen i skolegården. Vi hilses. En *stjernestund* – af de mindre, men alligevel.

Også jeg kommer og går – som regel forbi vinduerne ned til formningslokalerne, som jeg helst vil kalde dem. Og der sidder, står og går de – aktive, optagne af skabelsesprocessen! Beskedent? – ofte, javel! Og lejlighedsvis grænseoverskridende og sydende af talent og oplagthed! En *stjernestund*, som byder sig til – *ad libitum* – kunne man sige.

Nogle få skridt videre – på min vej til porten – og nok en anden dag. Og – jeg tror – på en lunere dag. De står og spiller mønt op ad væggen. Om jeg vil være med. En 2-krone på spil! – en *daler* aner de ikke, hvad er. Jo, der kommer noget fra dengang op i én – og man er med. Taber; prøver igen. Taber og taber. Hvorfor mon? Trods det – en *stjernerstund*.

En helt anden dag. Et hastigt besøg i den nærliggende bank. Blandt de mange, man møder, et sæt øjne, som flimrer så sært og sitrer og signalerer! Vi kender hinanden, har noget til fælles. På vej mod konflikten? Nej – en *stjernerstund* – omend en af de ufortalte.

Tilbage på pinden! Med »Kindrødt« og »Jorden« kniber det, men »Casablanca« er på skudhold og i fokus. Et par – de er to fra skolen, – som føler sig alene, usete på vej mod – hvad? Jeg spør. I hvert fald bort fra skolen – i tide! – eller var det utide? Forelskede, forskellige, fra hver sin klasse – og så videre! Man husker og blændes – endnu en hverdagens *stjernerstund*.

Og så er der islamisk kultur på skolen. Over det hele – og hele dagen. For os alle sammen! Store og små, erfarne og uerfarne, mere eller mindre vidende – sidder vi der! I G 21. Og begejstres. Sådan følte i hvert fald jeg det den dag. For en stund i fællesskab optaget af sager, som vi ved berører os, og som alligevel er så fjerne fra det, vi kender. En *stjernerstund* – for den der bare kom og var med.

Sådan er det. Hele tiden? – vil der blive spurgt. Nej! Det gråsorte og med

skyer hvirvlende hvælv lader bestemt ikke *stjernerne* komme til orde til enhver tid.

Men *fiksstjernerne* er der. En kendt sag. Til at få øje på. Musical i festsalen, idrætsdag på stadion, juleafslutning i Domkirken – og Dronningeball! En gang imellem ovenikøbet på selveste Majestætens fødselsdag. Her funkler *stjernerne*! De glimter på deres firmament, så vi aldrig glemmer dem helt.

Dette er skolen, som jeg oplever den og glædes ved den. Det er det også, når en klasse i det spæde, solrige forår flytter ud i gården og har historietime dér med Bender; når en elev – en sjældent gang – gør sig flot gældende ved fremlæggelsen af en sag i lærerrådet, eller når synspunkter med styrke gøres gældende i en fællestime med Behnke og Helveg i festsalen. Dette er skolen – Aarhus Katedralskole – i min *stjernerstundssøger*. Når jeg har givet mig til kende – som sket er – er det fordi, jeg tror, at I – kære studenter – også har kunnet glæde jeg over skolen, sådan som jeg her har ladet den fremstå?

Således – vil I forstå, at det er mig en stor glæde at kunne ønske jer alle hjertelig tillykke med vel overstået eksamen og samtidig udtrykke håbet om, at lykken må være med jer i den tid, der venter forude.

Med disse ord dimitterer jeg jer som studenter fra Aarhus Katedralskole, årgang 1993.

Henning Spure Nielsen

Dimittender 1993

3a

Camilla Blicher
Jesper Bunk
Mette Bøggild Eriksen
Camilla Hagelquist
Monique Smed Hansen
Maria Jacobsen
Anne Sarto Jensen
Nicolina Johannessen
Gitte Højberg Knudsen
Marcelle Barbara Meier
Anna Maria L. Mosekilde
Louise Bindslev Nielsen
Mikkel Damsgaard Petersen
Marlene Kaae Poulsen
Helle Schumacher
Camilla Fabech Steffensen
Camilla Weier Sørensen
Kirstin Sørensen
Sofie Vægter

3b

Line Andersen
Feliz Cicek
Anna Margrethe Groth Clausen
Ane Birgitte Ditlevsen
Sanne Eduard
Camilla Holmgren Geertsen
Marianne Hansen
Mette Helm-Petersen
Katja Elgaard Holm
Julie Lisette Lund Jacobsen
Marie Soon Shim Jønsson
Vibeke Kudsk Jørgensen
Mette Lindtofte
Anne Louise Mikkelsen
Jacob Brix Petersen
Susanne Harring Poulsen
Birgitte Prahl
Trine Steffenauer
Helle Millner Stenberg

3c

Line Abildgaard
Malene Bitsch
Troels Bryder
Jakob Buhl
Laurits Peder Schmidt Christensen
Tania Christensen
Anne Lautrup Hansen
Claus Møldrup Hansen
Tine Ørum Hansen
Sophie Constantin Hemmingsen
Julie Herschend
Janne Yde Nissen
Line Rosenvinge Nissen
Tine Martlev Pallesen
Marie Marcus Pedersen
Liv Mee Claudine Tholstrup Stein

3d

Merete Andersen
Mette Brændstrup Andersen
Lene Baktoft
Anne Bergholt
Stinne Richter Brændstrup
Marie Johanne Geday
Louise Bering Bødtkjer Hansen
Anne Louise Ove Holm
Helene Iversen
Dorte Møller Jensen
Anne Grundtvig Kjems
Thomas Aagaard Kristensen
Mette Debora Larsen
Linda Kaae Nielsen
Charlotte Park Pedersen
Marie Rosbo
Mia Dam Sinding
Alan Tofte

3u

Mette Andreasen
Henrik Østergaard Breitenbauch
Rasmus Brock-Faber
Jeanette Christiansen

Jens Damgaard-Jensen
Peter Damsgaard
Fadia Maria El-Tal
Tobias Rønnov Græbild
Mads Lindkær Jensen
Lene Kristensen
Sia Lanstorp
Maria Legarth
Marianne Ravnsø Lind
Marianne Fisker Nielsen
Morten Juul Nielsen
Trine Obel Nielsen
Alice Olesen
Mads Seier Pedersen
Henrik Gadegaard Spalk
Jakob Tonsgaard-Hansen
Rebecca Vinther
Trine Wiboe

3x

Tue Askaa
Robert Allan Berenos
Simon Olav Bernth-Andersen
Thomas Axel Bloch
Yelva Carlsen
Ture Gjørup
Tobias Garde Hagens
Thomas Helms
Peter Holmboe
Britta Tipsmark Hougaard
Pernille Høy
Torben Smollerup Knudsen
Ann Fjeldsted Munkholm
Tine Bechmann Parkegaard
Martin Ellegaard Petersen
Dennis Kolind Rasmussen
Gitte Juul Schou
Jesper Ravn Sørensen
Linette Sørensen
Christina Thorhauge
Helle Vestergaard
Vagn Åge Amlund Wulff

3y

Lizzi Irene Adeler
Brian Daniel Bak

Peter Blakskjær
Michael Vering Dalsager
Michal Danielewicz
Nina Gjørup
Peter Hartz Hagensen
Camilla Wedel Hansen
Jakob Fuhr Hansen
Bodil Kristine Henriksen
Christina Mariager Jessen
Benedicte Maria Mourier Lunddahl
Erik Løber
Charlotte Snerum Madsen
Jan Boendorf Madsen
Stephanie Elisabeth Fournier Munk
Jakob Risom Pedersen
Morten Revsbech
Maiken Worsøe Rosenstjerne
Mette Worm Skriver
Anne-Louise Stranne
Johan Niklas Stubbe Østergaard

3z

Eva Birgitte Adeler
Laura Louise Aakjær Clausen
Ellen Nikoline Felding
Ulrik Gabelgaard
Lars Hamann
Regitze Illum
Lilli Ørris Jeppesen
Jesper Himmelstrup Jørgensen
Steven Kronholm Jørgensen
Morten Ulrich Kristensen
Birgitte Rønde Kristoffersen
Marianne Møller
Jan Nielsen
Randi Charlotte Nielsen
Thomas Otendal
Anne-Isabella Serritslev Petersen
Kristian Glavind Skovmand
Jeppe Brandorff Sørensen
Lone Thomasen
Niels Tidemann
Mette Tinggaard
Michael Troelsen

Dimittendtale 1993 af Tobias Garde Hagens 3.x.

For næsten tre år siden stod 200 elever forsagte i denne skolegård med snottede næser, korte bukser og tomme hoveder. I dag sidder de samme elever selvtilfredse i den samme skolegård med glade smil, studenterhuer og hoveder fyldt til bristepunktet med viden og indsigt.

Forvandlingen skete i hæsblæsende hast. 200 individer sammensmeltedes til en gruppe og etablerede et fællesskab. Inden for dette fællesskab etableredes flere grupper og fællesskaber.

»Her er en smule af alle slags på Sandø. En lille almindelig verden.« Sådan præsenterer Martin A. Hansen rammerne for romanen "Løgneren". En lille ø, beboet af få personer, repræsenterer et koncentreret Danmarksbillede.

På samme måde er skolen her et koncentreret Danmarksbillede. Meningen, holdninger og mennesketyper er af en ligeså broget sammensætning som i det omgivende samfund. Her findes liberalister, socialister og anarkister. Her findes teister, ateister og nihilister. Her findes unge, rige og smukke. Her findes unge, fattige og frastødende.

Resten af vores liv vil vi konfronteres med de samme politiske holdninger, religiøse overbevisninger, sociale forskelle og fysiske kendetegn.

Dette forhold udtrykkes i den øst-

rigske forfatter Friedrich Torbergs roman "Der Schüler Gerber", om den begavede gymnasieelev Kurt Gerbers problematiske hverdag. Torberg lader Gerbers far sige: »*Wenn du glaubst, dass das Leben mit der Schule nichts gemein hat, dann bist du im Irrtum.*«

Geografisk har denne skole også fællestræk med Martin A. Hansens Sandø. Placeret i byens centrum, med en skolegård omgivet af bygninger, der beskytter mod det pulserende og farlige byliv, synes skolen som en ø i et oprørt hav. De umiddelbare omgivelser vidner om, hvilke glæder og sorger, der venter, når vi forlader vores ø.

De store banker på Bispetov og de farvestrålende forretninger på strøget er vartegn for kapitalisme og kommercialisme. Dominansen i gadebilledet stemmer overens med den betydning, som renteniveau, valutakurser og aktiekurser tillægges i medier og dagligdag.

Overfor ligger Aarhus Teater som en manifestation af kulturens overlevelse, trods kommercialismen. Der bevares såvel den fine som den folkelige danske kulturtradition. Der dyrkes såvel intellektualiteten som folkeligheden og forlystelsesglæden i en skøn blanding af glæde, sorg, melankoli, forargelse og tragik.

Spredt omkring skolen ligger caféer og værtshuse, som formår at tiltrække både lærere og elever, både i frokostpausen og efter fyraften. Spejle, italienske sko og slips, solariebrun hud

og hurtige røde sportsvogne vidner om en narcissistisk, kunstig overfladekultur og et samfund med stadig mere fritid.

Klemmt mellem Domkirken, hvis spidse gotiske buer og tårne strækker sig mod himlen, det uopnåelige og overnaturlige, og en af Europas største og mest avancerede containerhavne med rod i videnskab og teknologi, ligger Aarhus Katedralskole. Skolen befinder sig symbolsk i det modsætningsforhold mellem tro og viden, religion og naturvidenskab, følelse og intellekt, der har domineret verdenshistorien og gymnasieundervisningen mest.

Det oprørte hav omkring os sprøjter, bobler, syder og skummer. Det er det hav, vi i dag sendes ud i fra vores ø, men »... blodet er det, der giver mennesket liv, og hvor strømmer blodet så rask som i en ung mand? Det er levende blod i dets friske kraft, der skaber nyt liv af liv. Der er alt i bevægelse, der bliver tingene gjort...« Sådan siger en ung videnskabsmand i Goethes Faust og minder os om, at vi ikke har noget at frygte.

Et midlertidigt fællesskab er i dag forbi, og glæden blandes med vemod. Vi siger farvel til venner, hvis tilstedeværelse har været selvfølgelig gennem tre år, blot for at deltage i nye midlertidige fællesskaber af forskellig varighed og udformning resten af livet. Det er et af temaerne i Tage Skou-Hansens essay-samling "Det midlertidige fællesskab".

Gymnasiefællesskabet er imidlertid specielt, fordi det er her, vi møder de mennesker, vi om nogle år genkender som eksperter i medierne. Den norske forfatter Nordahl Grieg beskriver det i sin roman "Ung må verden endnu være" således: »Når man bliver omkring de tredive, begynder tilværelsen at få et nyt udseende, vor egen generation rykker frem for at overtage verden. Det er vore jævnaldrende, der i fuld alvor bliver politikere, militære, læger, videnskabsmænd. For dem, som virkelig kender dem i al deres usigelige hjælpeløshed, får livet en uimodståelig, men også lidt foruroligende komik.«

Tillykke!

Tobias Hagens holder tale på dimittendernes vegne.

Den Musikalske Komposition

De, der er så heldige at have deres daglige gang på Aarhus Katedralskole, kan i festsalen nyde synet af Olivia Holm Møllers smukke billedkomposition. Og hvis man skulle have glemt de betagende malerier, kan man hurtigt få hukommelsen genopfrisket ved at kigge på dette årsskrifts omslag.

Ligesom vi tidligere har benyttet Svend Engelunds storslåede vægmaleri fra festsalen som omslag, har vi nu i tre år haft glæde af Olivia Holm Møllers komposition. Men hvad forestiller billederne egentlig, – og hvad er baggrunden for dem?

Det ville i den forbindelse være naturligt at spørge en af skolens bedste kunstkere, vores tidligere kollega lektor Anton Boesen, som i en årrække bl.a. var formningslærer på skolen.

Han har dette bud på billederne:

Olivia Holm Møller nåede i løbet af sit lange liv at skabe flere værker, som bestod af hele serier af billeder. Et af de bedst kendte er den lange »Livsfrise«, som vist nu findes i Løgumkloster. Et mindre kendt er en grafisk serie, som beskæftiger sig med Jobs historie. De er tænkt over en fortælling eller en livsfilosofi og er – deres kunstneriske storhed og genialitet til trods – ofte efter vor tids syn en smule, – ja, altså fortænkte. Det er Katedralskolens store Musikalske Komposition mærkeligt nok netop ikke. Men derom senere.

Hun var en mærkelig, højst original kunstner med en naturlig originalitet, som jeg kun kan sammenligne med hendes yngre kunstnerkollega Henry Heerup, idet de opfattede deres kunstneriske virke særdeles alvorligt, men ganske uhøjtideligt. De var ikke særligt gode teknikere, så deres billeder var ofte ret skrøbelige, og jeg erindrer, at jeg engang skulle låne nogle af hendes billeder til en udstilling, men udtrykte betænkelighed ved et lille herligt solbillede, som viste svære tegn på forfald. Men hun sagde: tag det bare, går det til, så er der ikke noget at gøre ved det.

I en periode af sin karriere arbejdede hun på et jernstøberi med at lave modeller til kakkellovnsplader og – låger, som vi stadig kender dem fra vor tids brændeovne. Hun var en særdeles intens lille dame, en overraskende utraditionel fortæller fuld af bon mots – eller, som hun ville sige »noget gammel sej«.

Det er desværre ikke meget, man har kunnet få at vide om vores hovedværks tilblivelse. Det drejede sig åbenbart ikke om en idé, men en indskydelse eller et lynnedslag, som hun måtte gøre færdig på ufattelig kort tid, – koste hvad det ville. Trods husbestyrerindens protester kravlede den gamle dame op ad en trappetige »for hvem skal ellers male det der deroppe?« Og da de fem billeder var færdige, var hun udmattet i lang tid. Man forstår derfor godt hendes reaktion, da en herre, i den bedste mening,

engang spurgte hende, om hun ikke kunne male et par billeder til, så kompositionen kunne fylde lidt mere på en stor væg: »Er De gal mand?«

Olivia Holm Møller var selv udøvende musiker på violin, og det lynnedslag, som satte arbejdet igang var i al sin enkelhed »Hvordan er musikken kommet til mennesket?« Og besættelsen af denne myte er for-

positionen af fem billeder: fire sidebilleder omkring det centrale billede. (En symfoni består af fem satser.) Men i modsætning til en musikalsk symfoni, som udvikler sig hen imod en finale, bevæger det billedmæssige forløb sig hen imod et samlende midtpunkt, apoteosen.

I denne komposition i fem satser er spørgsmålet så søgt besvaret, idet

ståelig nok, når man betænker hendes rødder i et landligt miljø med baggrund i højskolen. Svaret er naturligvis, at det musiske stammer fra naturen og det primitive menneskes evne til at opfatte og omtyde naturens rytmer og lyde. I naturens rytme genfinder vi vores eget hjertes slag, og dyrenes gang og løb er en primær oplevelse.

I lighed med den traditionelle opbygning af altertavler består kom-

naturens lyde er illustreret ved mytiske naturfænomener: Varulven, med et varmt, rødt brøl ud af kæften – Helhesten, med et koldt fnys ud af næseborene i polarnatten (en helhest er trebenet og vanker i 3/4-dels takt!), – og der lyder mere lyriske intonationer fra Enhjørningen og Vandenes Væsenner, som repræsenterer de milde og mere romantiske rørelser.

Farveholdningen er intens og overvejende kølig i overensstemmelse

med mytens væsen.

Jeg har et problem med årsskriftets forsideillustration: billedernes rækkefølge kan ikke være rigtig, – og jeg gætter på, at den, der har lavet layout, har foretaget et bevidst valg, således at den egentlige forside bringer de to mest karakterskabende billeder, nemlig dem, hvis væsentligste kompositionstræk dominerer apoteosen, som i

og til højre af Varulven, medens Helhesten danner en enestående stærk optakt (takt!) til symfonien – og hans fnys genfindes nederst til venstre i det centrale billede – medens Vandenes Væsener, anbragt yderst til højre, afslutter kompositionen pianissimo.

Afslutningsvis kan der være grund til at minde om, at Katedralskolens anden store udsmykning på festsal-

Anton Boesens forslag til »korrekt« komposition

øvrigt er et af de få helt abstrakte billeder, Olivia Holm Møller har lavet. Ganske vist er der i dag nok ingen der ved, hvad kunstneren selv har forestillet sig, men jeg er sikker på, at det ikke er den foreliggende rækkefølge. Idéen er jo nemlig, at naturens lyde *omtydes* til musik, i dette værk til en symfonisk helhed, og det er præcis det, der sker i det store midterbillede.

Derfor ser jeg helst midterbilledet omgivet, til venstre af Enhjørningen

lens modsatte væg også er en femdelte komposition, men med en mere moderne myte om »Mennesket i Midten«. Dette værk af Svend Engelund var forside på skolens tidligere årsskrifter.

Således har de to store jyder hver sin væg, hvorfra de snakker sammen om deres meget forskellige filosofiske opfattelser.

Anton Boesen

Bestyrelsen

I »Lov om gymnasiet m.v.« af 13. juni 1990 står i korte træk om gymnasier-nes bestyrelser:

– Bestyrelsen er sammensat af repræsentanter fra amtsråd, kommunalbestyrelse, skolens elever og personale, skolens forældre og lokalsamfund.

– Bestyrelsen fastlægger efter indstilling fra rektor det maksimale elevtal i klasserne, skolens fagudbud, skolens ferieplan samt skolens budget inden for givne rammer.

– Bestyrelsen skal formidle kontakt mellem skole og hjem, medvirke ved løsning af sociale opgaver, fastsætte skolens ordensregler og medvirke ved byggesager.

Hvorfor nu citere lovstof i et årsskrift? Jeg har i år grund til det. De politiske spilleregler fik indflydelse på bestyrelsens sammensætning. Amtsrådsmedlem Aase Andersson og byrådsmedlem Bjarne Ørum måtte ved årsskiftet udtræde af bestyrelsen og blev erstattet af amtsrådsmedlem Lene Gammelgaard og byrådsmedlem Ango Winther. Bestyrelsen har al mulig grund til at sige Aase Andersson og Bjarne Ørum tak for et godt samarbejde samtidig med, at vi byder vore nye medlemmer velkommen til nogle forhåbentlig lige så inspirerende samarbejdsår.

Bestyrelsens arbejde i det forløbne år? Har vi arbejdet i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser? Svaret må blive et ja. Jeg mener, vi i

bestyrelsen har grund til at konstatere, at det blev endnu et godt arbejdsår. Heri ligger samtidig en konstatering af, at meget kunne gøres anderledes og måske bedre.

Bestemmelsen i loven om »at formidle kontakt mellem skole og hjem« er et eksempel herpå. Men er der i dag et reelt ønske fra forældrekredsen om at få etableret en sådan kontakt? Er kontakten til skolen gennem forældreaftener m.m. ikke tilstrækkelig? – Meget tyder på det.

Men forældrene har fortsat mulighed for at etablere direkte kontakt med skolen gennem repræsentanten i bestyrelsen. Jeg opfordrer derfor forældre, der vil lægge kræfter i et samarbejde med skolen, til at stille op, når der til efteråret bliver indkaldt til valg af nye forældrepræsentanter – efter 6 år på denne post udløber mit mandat.

Jeg vil benytte denne lejlighed til at sige tak til skolen, dens dygtige ledelse, inspirerende lærerstab og personale for mange gode oplevelser både som forældre og bestyrelsesformand. Med Aarhus Katedralskole er det som med meget andet her i livet – man kommer til at holde så meget af den, at det nærmer sig ulykkelig kærlighed.

Birthe Troelsen
bestyrelsesformand

Aarhus Skole bliver 800 år

Så vidt vides, har skolen ikke tidligere markeret sin fødselsdag.

Nu sker det så. For første gang i 800 år. Vi skal helt tilbage til Valdemarstiden, idet udgangspunktet er biskop Peder Vagnsens gavebrev udstedt i Thorp 9. februar 1195. – Når oversættelsen fra latin har fundet sted, kan man læse følgende:

»Derfor skal det være vitterligt for såvel nulevende som fremtidige, at efter tilskyndelse af den helligånd har vi overdraget St.Clemens alle de bøger, vi har, til gavn for de præster, der i fremtiden gør tjeneste i hans kirke«.

Med andre ord: Bispens bogsamling overdrages til det nyoprettede domkapitel ved St. Clemens, der som domkirke eller katedral i netop disse år var ved at rejse sig af jordsmonnet inde midt i det lille bysamfund, som allerede i vikingetiden havde dannet sig her umiddelbart nord for åen i dens løb mod havet. Og for domkapitlet og dets folk var en blandt mange pligter den at sørge for uddannelsen af præster og læsekyndige til tjeneste i en stærkt voksende og omsiggribende kirke. Katedralskolen er en realitet, og dengang som nu var behovet for bøger stort og påtrængende. Heri finder vi forklaringen på – ikke nødvendigvis motivet for – det biskoppelige gavebrev af 9. februar 1195.

Skolen eksisterede altså ved slutningen af 1100-tallet, og sandsynligheden taler for, at den er vokset frem af intet i tiden efter Svend Estridsøn.

Hvornår det hele præcist tog sin begyndelse, ved vi ikke, ej heller hvornår man fandt det nødvendigt at bygge eller indrette en bygning til brug for undervisningen.

Som mange allerede vil vide det, finder den egentlige jubilæumshøjtidelighed sted i Skt. Clemens, i Aarhus Domkirke, fredag den 10. februar 1995. Det store gotiske kirkerum – fyldt af nuværende og tidligere elever, af forældre, lærere og andre venner af skolen foruden naturligvis særligt indbudte – vil lade omverdenen forstå, at på dette sted har der været holdt skole uafbrudt i 800 år.

Festen for skolen når hermed sin første kulmination. Siden skal der ske så meget andet, men et nyt højdepunkt indtræffer, når der lørdag, den 1. april skal festes i såvel Musikhus som Ridehus. Denne gang er rammen en anden; form og indhold vil naturligvis adskille sig og komme til at udgøre et supplement til Domkirkefesten i februar.

På skolen ser vi med forventning frem til jubilæumsfestlighederne. Vi ved, at det samme er tilfældet overalt, hvor man føler et tilknytningsforhold til skolen. Og en tak skal her rettes til alle, som på den ene eller den anden måde allerede har hjulpet os med at komme godt videre i festforberedelserne.

Vi glæder os til at se rigtig mange til skolejubilæet.

Henning Spure Nielsen

Jubilæumslogo

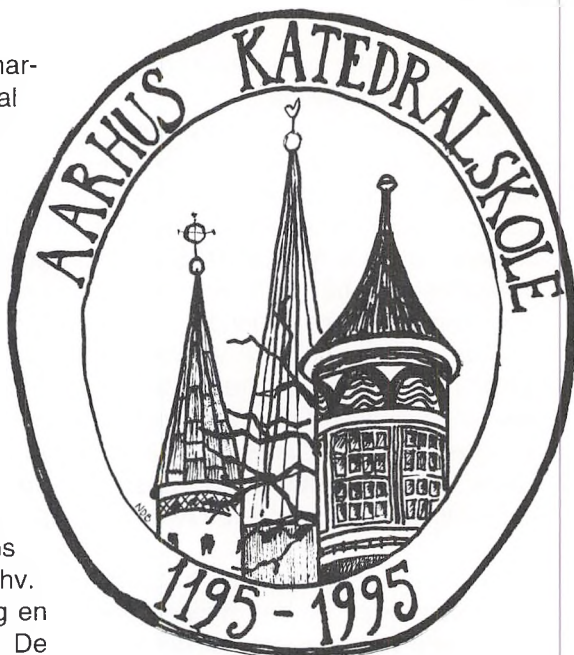
Et logo skal der til, når man vil markere et 800 års jubilæum. Det skal bruges på brevpapir, konvolutter, T-shirts, vinetiketter, labels o.s.v.

– Derfor blev der nedsat et udvalg bestående af to elever og to lærere. De udskrev en konkurrence, som blev offentliggjort ved morgensamlinger, på plakater og i KAT-inform. Alle med tilknytning til skolen kunne deltage, og ind kom ca. 20 forslag.

En uvildig dommerkomité hører også med til et sådant projekt, så vi valgte en kunstner, Hans Krull, en arkitekt, Niels Vium, en fhv. formningslærer, Anton Boesen og en elev, Claus Sønderkov Jensen. De samlede en varm eftermiddag over en kold øl og voterede.

Deres præmieringer blev hemmeligholdt – også for logoudvalget – indtil afsløringsdagen, torsdag, den 28. april, hvor alle indsendte forslag blev hængt op i festsalen. Kunstnerne og andre interesserede var inviteret, og i en afslappet atmosfære præmierede de »strenge« dommere tre logoforslag med begrundelse. Derudover fik et par forslag rosende omtale.

Førstepræmien gik til Nanna Debois Buhl, Andenpræmien til Jonas Baandrup og tredjepremien til Torben Koch. De to første præmierede blev belønnet med billetter til jubilæets store gallafest den 1. april 1995; Tredjepremien bestod af kunstbøger.

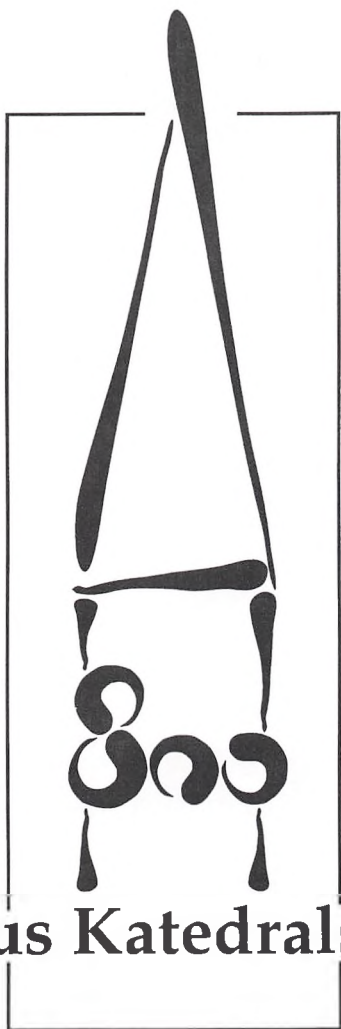
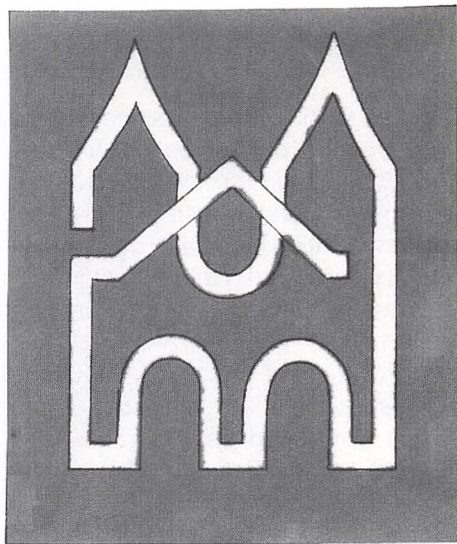
Nanna Debois Buhls vinderforslag.

Anton Boesen fremhævede i sin begrundelse for det vindende forslag dets brede anvendelsesmuligheder (forstørret, formindsket, i farver) og motivet, der kombinerer Aarhus Katedralskoles og Domkirkens tårne med skolens symbolske lindetræ.

Vinderforslaget skal nu bearbejdes, inden det tages i brug, samtidig med at vi overvejer også at anvende andre af de indsendte forslag afhængig af den sammenhæng, logoet skal indgå i.

*På udvalgets vegne
Marianne Ladegaard*

Torben Kochs forslag vandt tredjepræmien.

Andenpræmien gik til
Jonas Båndrup.

arhus Katedralskole

Erhvervsspilopper

Kl. er 8.15. Bordet i skolens festsal flyder med papirer og plastikopper. Stemningen er hektisk, og kommentarer flyver gennem luften. Der er både koncentration og snart også bekymringer på programmet. Og vi leger, at det er virkelighed, så vi gør vores bedste.

For andet år i træk havde Aarhus Katedralskole fået tilbud om at deltage i afviklingen af virksomhedsspillet »Spil op« fra Welcome Management. Det er et simulationsspil, hvor et antal grupper kan prøve kræfter i et EDB-simuleret samfund. Det er ideen, at forskellige hold skal dyste mod hinanden om den størst mulige indtjening i et kunstigt skabt samfund.

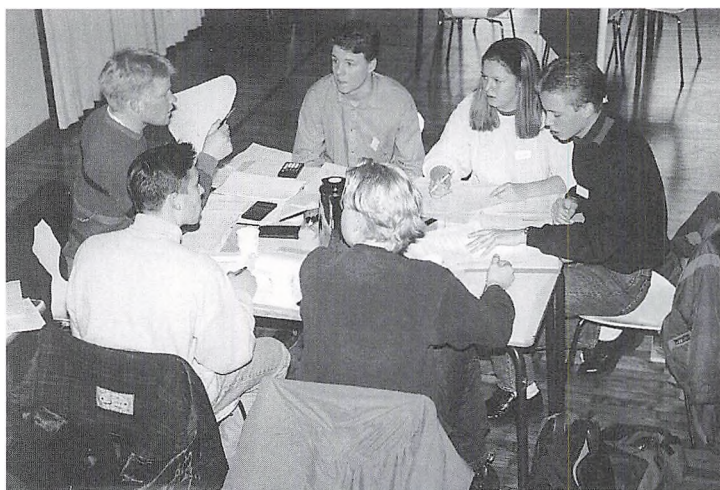
Det foregår ved, at hvert hold som et selvstændigt firma skal træffe nogle beslutninger og disponere over en pengebeholdning. I spillet er de otte virksomheder alle produktionsvirk-

somheder, der skal sælge en el-kogekande.

Ligesom sidste år var der i år deltagere udefra af erhvervsdrivende. Der var hold fra følgende to virksomheder: Tele Danmark EDB og SONOFON. Endvidere udgjorde en række enkeltrepræsentanter fra følgende virksomheder et hold: Kemp & Lauritzen A/S, A/S De jyske Kalkværker, KMPG C. Jespersen, A5 Marketing A/S og Danvalve A/S. Endelig deltog som observatør en repræsentant fra Center for Virksomhedsudvikling, Århus Amt. De udgjorde tilsammen 3 af de ialt 8 indgående hold.

Erhvervsøkonomiholdet fra Aarhus Katedralskole, der består af 25 elever fra 3. og 2.g, udgjorde de 5 resterende hold. Hvert hold bestod af 4-6 deltagere.

Spillets første runde gik i gang, og her skulle der lægges en strategi. Jeg

Elevhold nr. 7 bestående af fra venstre Lars Jørgensen, Tim Lauridsen, Ulla J. Sørensen, Peter Kvorning, Rasmus Ladefoged og Ulla Jacobi Sørensen opnåede det bedste resultat blandt eleverne. Her ses de midt i et strategimøde før sidste spilrunde.

var på hold nr. 7, hvor vi besluttede os for at producere el-kogekanden billigt og sælge den til en tilsvarende lav pris (»omkostningsdominans-strategi«). El-kogekanden havde været på markedet i 3 mdr., og hvert hold havde fået solgt 12.000 stk. Vi sænkede prisen fra 250 kr. til 235 kr. og hævede produktionen fra 12.000 til 13.000 stk. Andre brugte penge på produktudvikling og satsede på et mere raffineret produkt, der så også skulle koste lidt mere (»focus-strategi«). Der skulle ialt sættes penge af til reklame, produktudvikling, marketing og automatisering. Så skulle der sættes en pris, bestemmes en produktionsmængde og lægges et budget. Desuden kunne man købe markedsanalyser, der gav tips til beslutningerne.

En spillerunde slutter med, at hvert holds beslutninger udleveres til spillers leder, Keld Nørgaard. Han taster dem ind i en computer, der simulerer et samfund med dets behov, økonomi, tilbagegang eller vækst. Computeren udregner nogle tal og kan derudfra bestemme, hvorledes de forskellige holds produkter har klaret sig. Næste runde starter med en offentliggørelse af tallene, og firmaerne må videre med et nyt udspil.

Spillet strakte sig over en halv snes runder. Vores hold fortsatte med lave priser og stor produktion, og vi kom af med masser af kander. Undervejs i spillet udkom »Spil-op Tidende«, der fortæller om de økonomisk gældende vilkår i computerens samfund, som f. eks. at Nationalbanken varslers rentesættning, regeringen strammer finans-

politikken, eller at EMS-samarbejdet skal forsøges igen i en ny skikkelse. Disse tiltag kan nemlig få betydning, hvis man f. eks. har med spillers bank at gøre eller vil sælge til ændrede priser.

Spilletiden pr. runde forkortedes så småt; vi startede med én time og sluttede med 10 min. pr. runde. Stemningen i de sidste omgange var naturligvis mere hektisk, men samtidig havde vi samlet erfaringer, der kom os til gavn. En konstatering, der for vores lærer Hans-Jørgen Søgaard bekræfter, at det er en god idé at lade eleverne prøve kræfter med »the real life« i et professionelt virksomheds-spil.

De tre gæstende erhvervshold endte med at have de største overskud, med det blandede erhvervshold i spidsen; men en anden gang skal A.K. nok »føre sig frem« (ligesom sidste år hvor et hold herfra blev nummer to foran to gæstehold). Dagen sluttede kl 15:30, efter at vi havde gennemgået holdenes beslutninger og resultater, som de havde udviklet sig gennem spillet, og vinderholdet fik overrakt præmier.

På erhvervsøkonomiholdet har vi sikkert alle på forskellige områder haft fordel af at deltage. Det er klart, at den faglige horisont udvides, når beslutningerne med ét får konsekvenser. Selv om man nemt kunne få sved på panden, var det spændende at opleve den teoretiske undervisning blive til handling.

Frederik Riis, 2. c

»Det vilde Vesten«

Willy Vester fejrer 1 års jubilæum som skolens pedel.

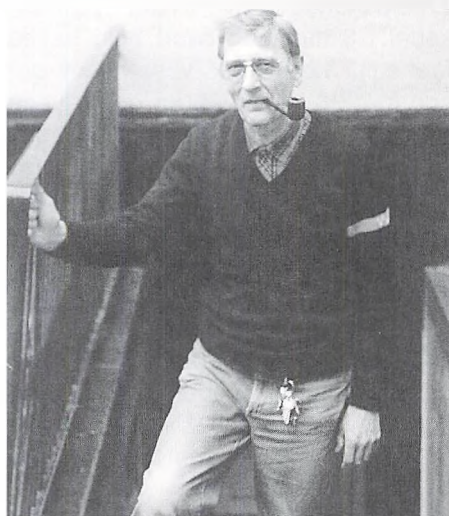
Det er tankevækkende: skolen fejrer næste år 800 års jubilæum, og vores nye pedel, Willy Vester, har været her et helt år!

Vi ved, at det er et hårdt job, men har en klar fornemmelse af, at Willy holder tiden ud. I hvert fald skal dette miniportræt være årsskriftsredaktionens officielle velkommen.

Der er ikke gået lang tid siden Willys ansættelse, og vi ved, at profiler ikke tegnes som døgnfluer, men allerede i år kunne man i 3.g'ernes revy se en vellignende parodi på skolens nye pedel. Ind på scenen kom Peter Sloth, – men det var der ingen, der opdagede, – alle troede, at det var den ensomme cowboy fra det vilde vesten – Willy Vester – der var trådt frem i skolegårdens rampelys.

Jubelen var stor – forbavnelsen ligeså. Hvordan kunne man tage fejl af så markant en personlighed? Svaret blæser ikke i vinden, for enhver der har studeret Willys særlige gangart ved, at Peter Sloth repræsenterede den fuldendte *genganger!* Selv lben ville have været tilfreds – og adskillige kritiske dansklærere måtte applaudere Peter for en "litterær" pastiche ud over det sædvanlige.

Willy var genkendt. Den hurtige og krabbende gang, med en anelse skæv og bagoverbøjet "Tummelum-sen" over sig, garneret med et huld-saligt smil, eliminerede enhver tvivl

om, at man her så en af skolens dynamiske personligheder for sig.

Hvem er han da, – den nye visionære pedel? – Redaktionen spurgte forsigtigt og fik dette lakoniske svar:

"Jeg hedder Willy – er 57 år – har været gift med Jytte i 36 år. Har 3 sønner, der alle er gift – samt 3 børnebørn på henholdsvis 6, 4 og 1/2 år. I øvrigt bor jeg i Viby."

Det sidste siger Willy med et skævt smil, for han glæder sig vist over ikke at have sin forgængers bopælspligt på skolen. Ikke fordi han har noget imod sin arbejdsplads, men når man først har knoklet det meste af dagen inden for murene, er det også rart at kunne forlade "den syngende skude" og udfolde talenterne i intimsfæren uden at blive forstyrret af katedrale problemer.

Folk, der kun kender Willy fra skolen, vil sikkert have svært ved at forstå hans mange talenter. Lad os i flæng afsløre et par af de mest markante træk i hans komplekse interesser: opdræt af kanariefugle på konkurrenceplan, computerfreak – *Macintosse – selvfølgelig* – siger han grinende og skjuler beskedent, at han efterhånden har kortlagt store dele af skolens drift på sin personlige computer. Mange vil kunne nikke genkendende til Willys interesse for varmebesparelser, men andre burde tænke på, at hans harddisk også kan afsløre, hvem der har glemt hvilke sager, hvornår, og muligvis også hvorfor.

Hans forhold til det katedrale liv er efterhånden så »intimt«, at redaktionen dristede sig til at spørge, hvad Willy lavede, før han kom på skolen.

»Jeg er uddannet automekaniker hos Århus Motor Co. Dernæst ansat som frivillig i flyvevåbnet og fik her en uddannelse som flyvemekaniker. Var så ansat hos SMC-biler i 24 år, heraf

de 23 år som værkfører« - fortæller Willy og føjer til, at der også har været tid til fritiden: »Aktiv i Harlev idrætsklubs ungdomsafdeling – fodbold – som leder, træner og kampfordeler....«

Inden Willy fortabte sig i en lang række fritidsinteresser, nåede vi at spørge ham om, hvordan han fik kontakt med Århus Katedralskole.

»Jeg startede aug. 1992 i et 7 måneders jobtilbud på bogdepotet. Og helt umulig må jeg jo ikke have gjort mig, for jeg blev i hvert fald midlertidigt ansat som pedel fra 15. maj til 31. juli 1993 og ansat som »rigtig« pedel fra fra 1. august 1993.«

Willy stråler ved tanken om det nye job. Glemt er amtets besparelser, 3. g'ernes vandpistoler, lærernes glem-somhed – forude lyser – siger han uden svig - et »spændende og afvekslende job med mange udfordringer og ikke 2 dage som er ens».

Interview v. John Mogensen

Willy Vester i to karakteristiske situationer. Øverst på s. 36 i den rolige, afslappede stil. Th. med en attitude, der på en lun facon synes at sige: »L'ecole c'est moi«!

»Parnas« er genopstået

I det forgangne skoleår lykkedes det lærere og elever at finde sammen om et fælles projekt, som rakte ud over den daglige, faglige undervisning.

Eleverne har lyst til at skrive, fotografere og tegne, og lærerne har godt af at arbejde med elever i andre sammenhænge end de rent undervisningsmæssige. En skole af vores størrelse, har brug for at informere mange forskellige grupper om, hvad der foregår inden for murene. En skole, der gerne vil udvikle sig, har brug for et debatforum.

Eleverne ville gerne lave et elevblad, men kunne ikke skaffe den nødvendige kapital. Behovet for et skoleblad var oplagt. Og da lærerne gik ind i arbejdet med andet end støttende ord, kom der skub i sagerne. Der blev ansøgt om midler fra skolen til udgivelse af et blad, så vi var uafhængige af at skulle bruge megen tid på at skaffe annoncører og i stedet kunne bruge tiden til produktion af bladet. Pengene blev bevilget. En flok entusiastiske elever og en mindre gruppe lærere kastede sig derefter ud i arbejdet med at lave det nye blad, som vi i traditionens navn opkaldte efter et andet for længst hedengangent elevblad på skolen - *Parnas*.

Indtil nu har vi lavet to numre. Stof mangler der ikke. Vi har hver gang måttet "gemme" modtagne artikler, da vi trods alt ikke har fået ubegrænsede midler til vores rådighed.

Vi har modtaget både ris og ros for de første numre. "Kedeligt sat op".

Første nummer af det genoplivede »Parnas«.

"Der er ikke nok spræl", "for megen tekst og for få og små billeder". Men "der var gode provokerende artikler, som satte spørgsmålstegn". Endnu er det så nyt et fænomen, at bladet ikke sådan rigtig opfattes som alles blad med opfyldelse af de ambitioner, vi, der laver bladet, har. Men det kommer. Alle er vi mere eller mindre amatører, når det drejer sig om at være bladproducenter. "Talenter søges" således også til Parnas.

Arbejdet med at udgive skolebladet fortsætter efter sommerferien. Vi er klar til at modtage alle de nye elever i 1. g og glæder os til at se, hvor mange der har lyst til at gå ind i arbejdet med bladet. Nummer 3 af Parnas udkommer ifølge planen i begyndelsen af september.

Johnny Odgaard

Pusterum

Lektor Ivar Gjørup har haft orlov fra skolen i dette år, og tager endnu et års orlov i 1994-95. Han fortæller her lidt om at træde ud på sidelinjen og se gymnasiet derfra:

Jeg har altid tegnet. Jeg overvejede at blive tegner, men min mor var imod det. Jeg skulle vælge noget, man kunne leve af, syntes hun. Så blev jeg lærer i latin og græsk.

Det første, jeg fik at vide, da jeg begyndte på universitetet, var, at det kunne jeg ikke leve af. Bevares, hvis jeg syntes, latin og græsk var spændende, skulle jeg bare tage fat, men arbejdsløsheden var sikker. Så læste jeg latin og græsk, men blev ved med at tegne - med venstre hånd, så at sige.

Siden 1969 har jeg haft min gang på Aarhus Katedralskole, først som timelærer, sidenhen blev jeg langt om længe cand.mag. og fastansat. De senere år har jeg været på deltid, det seneste år har jeg haft orlov. Jeg lever af at tegne.

Mine vejledere på Aarhus Universitet tog ikke fejl. Jeg blev ved med at synes, at latin og græsk var spændende fag. Det har været mit privilegium at dele denne opfattelse med en lang række elever på skolen gennem et kvart århundrede.

Børsnoterede gymnasier?

Tidens store guddom er markedsøkonomien. En simuleret krig i fredstid, udkæmpet af producenter, reklame-

folk, sælgere, regioner, nationer og verdensdele. Nu har denne tankegang også bemægtiget sig uddannelsesområdet. Vi konkurrerer mod hinanden i den danske uddannelsesverden, det var vistnok oprindeligt Bertel Haarders idé. Jeg er ikke sikker på, at vi bruger kræfterne rigtigt.

Gymnasieskolen konkurrerer mod andre ungdomsuddannelser for at få fat i så stort et antal unge som muligt. De enkelte gymnasier konkurrerer indbyrdes om at sikre sig det størst mulige antal af dem, som søger gymnasiet. Og i gymnasiet kappes de enkelte valgfag om at få elever ind på deres hold.

Dette skal have noget med kvalitet at gøre. Kvalitet betyder, iflg. nutidens åndelige vejledere, at vi 'profilerer os', ledelsen skal være 'synlig', skolen skal udvikle særlige 'tilbud', hitte på en særlig 'målsætning'. Hvert forår ser vi ivrigt på Top-Ti-listen på lærerværelsets opslagstavle: Hvor mange søgte ind hos os, hvor mange søgte ind hos nabogymnasiet, og hvordan er tendensen sammenlignet med sidste år?

Hvornår går vi på børsen og sætter skolen på aktier?

Gymnasiet og fremtiden

Så tog jeg altså orlov. Jeg gik over i det private erhvervsliv, blev 'synlig', 'profilerede mig', gjorde det til min 'målsætning' at leve af de 'tilbud', jeg som tegner kan give mine kunder. Sagt på dansk: Jeg tegner serien

'Egoland' til dagbladet Politiken og skriver jævnligt i avisen. Desuden har jeg en børnebog igang, og skriver over flere år også på en bog for voksne om uddannelse, samfund, offentlighed og den slags.

Jeg savner undervisningen. Jeg savner ikke de mange møder, eller vores løbende målsætnings-osv.-debat. Vi var et par lærere på skolen, som foreslog, at vi svarede på Amtets spørgsmål om vor målsætning ved at henvise til par. 1 i Gymnasieloven. Det var der ikke nogen, der fandt morsomt. Og det var det nok heller ikke.

Gymnasiet er almindelig og studieforbereende. Det er ideen med gymnasiet. Det er en god idé. Andre uddannelsesformer for de 15-20-årige har lige så gode ideer, valget må afhænge af det unge menneskes lyst, evner og forventninger. Men der må være et valg. Der må være forskel på uddannelserne, og den enkelte skoleform må vide, hvad den er der for.

Gymnasiet er en bogskole. De unge mennesker kommer her for at lære, hvordan man tilegner sig viden gennem det forunderlige redskab, som en bog er. Når de har taget eksamen, er der en række læserutiner, der helst skal være indlysende for dem. De skal kunne gå videre med bestemte forudsætninger og bestemte kundskaber. Der er visse ting, en blikkenslager skal vide og kunne, og visse ting, man skal vide og kunne for at studere på universitetet.

Dette er indlysende. Jeg synes ikke, det fylder meget i den daglige

tummel, mens vore aktier stiger og falder i det offentlige omdømme. Mine egne fag er genstand for mange misforståelser, de hedder de 'klassiske' fag og har hjemme under 'humaniora' - hvor mange danskere kan høre på den slags med sindsroen i behold? Det kniber for et ganske stort antal af mine gymnasiekolleger.

For nylig fik alle danske gymnasielærere af deres fagforening forærende en lille bog fra forlaget Systime, 'Gymnasiet År 2001' hed den. Der stod mange spændende ting i den, om psykologi, om trivsel, om arbejdsmarkedet i det næste århundrede, mange spændende ord - men der stod ingenting om 'lærdom'. Det kunne man måske også undvære, ordet lyder ikke nær så dejligt i danske ører som 'management'. Værre var det, at bogen manglede enhver overvejelse om det fag og den synsvinkel, som knytter sig til menneskets liv i tiden: Historie. Jeg tror, ordet optrådte en eneste gang i hele bogen.

Et nyt skoleliv - efter pusterummet

Mennesket er et tydningsvæsen. Humaniora er tydningsvidenskab. Lærdom er viden om den menneskelige betydnings tidsbundethed: Betydningsdannelse har altid et historisk vilkår. Derfor uddanner vi læsere ved at lære dem historie. Dette er på én gang almindelig og studieforbereende.

De sidste to århundreder har vi deltaget i et lille historisk mirakel, som ikke er lille, men stort, når først vi får øje på det: Vi alfabetiserer hele

befolkninger, vi sikrer alle lige vilkår i adgangen til læsning, til viden. Vi har gneoptaget de små, men ganske ihærdige tilløb til en demokratisering af samfundslivet, som grækerne begyndte på for toethalvt årtusind siden. Dengang var læsning forbeholdt de meget få, og den for os indlysende forestilling, at alle tilegner sig viden ved læsning, fandtes ikke. Det kunne ikke tænkes.

Grækerne var 'i forgårs'. Vor europæiske 'gårdsdag' var fyrstedømmerne, enevælden, tilværelsen som undersætter. Universitetsuddannelserne skaffede magthaverne lærde tje-

ner. Management i paryk og silkestrømper. Er det sådan, vi ønsker det?

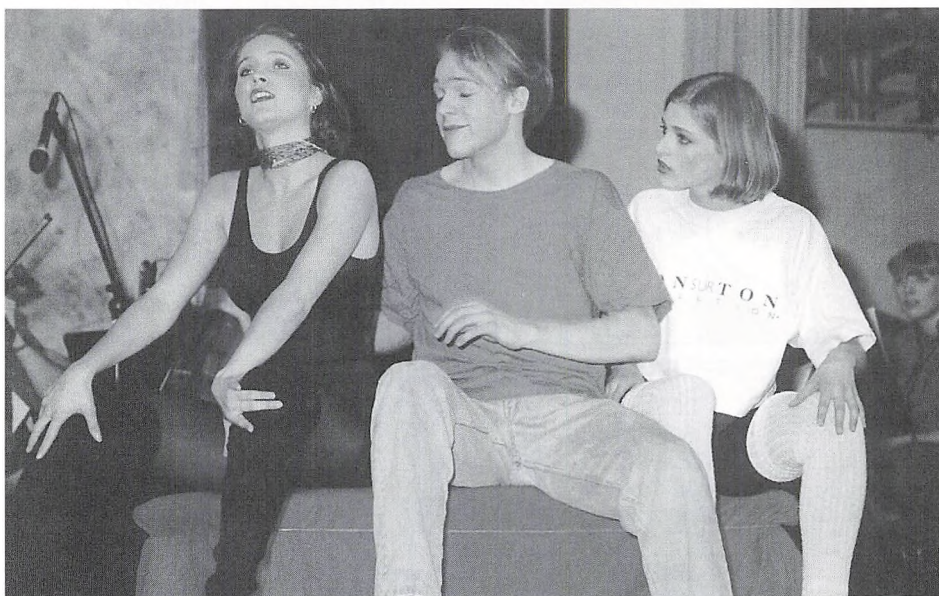
Den europæiske undersåt begynder sit liv som skoleelev nu. Dét er miraklet. Eleven har en række af 'valgfag' foran sig: Vil vi være borgere, forbrugere, vælgere, læsere, mennesker i tiden? Eller klienter, patienter, statistisk materiale, gallupudsving, seertal? Svaret er ikke nemt, der er brug for en livslang målsætningsdebat. Vi kunne allesammen behøve et pusterum.

Ivar Gjørup

Et aktuelt eksempel på Ivar Gjørups tegnekunst. «Egoland» fra den 8.6. (udlånt af Politiken).

»Talenter søges«

Musical-talenter søges!

Talenter søgte vi - talenter fik vi - og det blev en bragende succes netop med titlen »Talenter søges«. Oplægget var denne gang dramaholdets spændende udkast til en musical om alle de konflikter, der opstår på et lille truet teater, hvor alle kæmper for sin personlige succes.

Medlemsblad for Foreningen

AARHUS KATEDRALSKOLES VENNER
AARHUSIANERSAMFUNDET

Katedralskoledreng omkring 1930

I øjeblikksbilleder fortæller læge Carsten Gulstad, som tog realeksamen for nu 60 år siden, om sin skoletids kammeratskab og fremdrager episoder med særprægede lærere, bl.a. frk. Engell, »Pind«, »Strut«, Boldsen og V.R.Møller.

Min far, Otto Gulstad, var afdelingslæge på Sindssygehospitalet (nu Psykiatrisk hospital, Risskov). Hospitalet var indtil 1970 beliggende i Vejlbj-Risskov kommune. Da min søster og jeg skulle begynde skolegangen i 1923 og 1925, var der kun almindelig »landsbyskole« i Vejlbj. Vi blev derfor »sendt« til skole i storbyen Århus, 4 km væk.

Jeg begyndte i »Albecks Skole« (Forberedelsesskolen til Katedralskolen) i Guldsmedgade. Det blev for øvrigt både min første og sidste skolebygning, idet Akademiet havde til huse her, da jeg blev student i 1937. Senere kom skolen til at hedde »Forældreskolen«, da den i 1926 blev

omdannet til et aktieselskab med forældreindskud. Skolen var til 1928-29 en ren drengeskole, ligesom Elise Smiths Skole i Nørre Allé, hvor min søster Nina begyndte i 1925, var en ren pigeskole.

Nogle af lærerne var lektorer fra Katedralskolen. Matthias Møller (skolebestyrer) underviste i geografi. Han elskede remser; således skulle vi kunne Europas floder udenad, hvilket for øvrigt kom mig til gode ved studentereksamen i naturfag, hvor jeg fik spørgsmålet, om jeg kendte Europas floder. Selv om det var ti år siden, jeg havde haft geografi med Matthias Møller, sad flodernes navne fast i hukommelsen endnu.

»Amerika«

Lektor V. R. Møller underviste i naturhistorie. Lærerinderne fru E. Knudsens og fru Olaf Hansens mænd var lærere på Katedralskolen. P. Bjarne, der altid gik med blå briller, var vist ret moderne i sin pædagogik både i reg-

ning og i tegning. I regnetimerne blev pultene sat sammen i grupper; vi kunne da hjælpe hinanden med regnestykkerne. Vi lærte herved at samarbejde.

I tegning skulle vi ikke hele tiden tegne »stramme« modeller som kugler eller cylindre; men han kom med udklip fra Familiejournalen af vilde dyr eller flyvemaskiner, som vi skulle tegne efter... Når der var fødselsdag i klassen, kunne han udpege fødselaren, idet han gik rundt med pegepinde, som om han skulle finde vand.

Lærer Hafstrøm gik i samme anledning rundt med sin lommekniv, som han lod dumpe ned på bordet foran fødselaren. Vi var meget forundrede over, at disse lærere på den måde kunne finde ud af, hvem der havde fødselsdag.

Vi havde en meget original lærer i gymnastik, kaldet »Krille«. Han var tidligere militærmand. Når vi skulle marchere op til »Gallerbakken«, skulle vi altid have hatte på: »Pæne drenge med hatter på«, ellers kom vi ikke op at spille fodbold. Han havde også nogle mærkelige betegnelser, som »hofback og center hofback«.

Med frk. Gerda Bayer havde vi samfundskundskab i de små klasser. Hun tog os med til »Amerika«, det var hendes have i Nørre Allé. Frk. Albeck havde vi i første klasse til dansk og skrivning. Jeg skal efter forlydende have sagt til hende, at jeg syntes, hun var så køn. Hvilket hun ikke var i virkeligheden.

En gang om året havde vi en sommerudflugt til fods til Frederikshøj kro

i Marselisborgskovene. Her kunne vi bl.a. købe en lille flaske »Godthumør« for 10 øre.

Efter fem års forløb skulle vi til optagelsesprøve på Katedralskolen. Desværre klarede ikke alle kammeraterne denne prøve, så måtte man skilles fra sine gode venner, som man havde haft mange gode timer med. Særlig svært var det at skilles fra en ven, som jeg tog på lange cykleture med, P. W. Nordentoft.

Som tidligere omtalt blev Albecks Skole omdannet til aktieselskab i 1926. Skolen fik afgangseksamenret, og Kaj Haagerup tiltrådte som skolebestyrer. Vi var nok lidt bange for ham i begyndelsen. Han gik altid meget rankt med hænderne i reverset og så noget bister ud med en kraftig underkæbe og underlæbe. Efterhånden mærkede vi, at han var en rar og venlig leder af skolen.

Der var piger i klassen

Jeg begyndte på Katedralskolen i august 1928 i 1.ml.a. Det var en lille klasse, så vi fandt hurtigt sammen i et godt kammeratskab. Noget helt nyt var, at der nu var piger i klassen. Det var meget spændende at have en pige som skolekammerat. Der var en, som alle drengene hurtigt blev mere eller mindre »forelsket« i. En af kammeraterne, Holger Petersen, skrev små eventyrstykker med prinser og prinsesser. Jeg var så heldig at være prinsessen, der skulle »giftes« med prinsessen, der »tilfældigvis« var klassens smukkeste pige.

Vores klasselærer i 1. mellem hed

Alvorlige miner. To af artiklens omtalte lærere afholder eksamen. Tv. Thøger Aastrup («Trist«), th. V.R. Møller («Vejrmøller«). Kan nogen oplyse det nøjagtige årstal og elevens navn?

frk. Engell. Hun var noget af en original, der altid var klædt i en lang sort kjole og et sort fløjlsbånd om halsen. Hun startede vores første skoledag med at komme ind i klassen klappende i hænderne og næsten råbende: »De gode gamle ægyptere, de bleve ej begravede, men de bleve balsamerede, dem selv til stor fornøjelse, og musene til fordøjelse.« Hun skulle selvfølgelig undervise i historie. Da vi var kommet lidt hen på året, startede hun mange gange timen med: »Nu skal vi høre Carl Johan, han kan sandt for dyden snakke fanden et øre af«.

Der var jo mange nye lærere, vi skulle lære at kende. Da jeg forleden læste Erik Olaf-Hansens beretning om hans tid på Katedralskolen, huskede jeg hans far som en elskelig

lærer, der altid kom ind i klassen med en cigarstump, som han lagde i vindueskarmen. Selv om han var meget præget af sygdom, var han en god underviser, der ikke var uden humor. »Det kunne du sku itte Leonard«, sagde han til en elev, der gik i stå i et vers. Det var desværre kun kort tid, at vi havde ham. Efter ham fik vi Sven Gabrielsen, som var nevø af skuespilleren Holger Gabrielsen.

»Ungdomsgilder«

Vi skulle nu begynde at lære sprog, tysk og engelsk. Vore lærere var frk. Thora Poulsen i tysk. Som andre havde hun et »nom de guerre«, »tante Pind«. Hun kunne godt være noget tør i mellemskolen, men i gymnasiet var hun helt anderledes venlig og morsom. Hun sagde De til eleverne.

I engelsk havde vi i mellemskolen frk. Agnes Jørgensen, kaldet »Strut«. Hun var meget interesseret i det sydslesvigske spørgsmål. Hun sørgede bl.a. for, at vi en gang årligt solgte Duborgskolemærkatet. I 4. mellem var vi en tur i Flensborg. Året før var elever fra Duborgskolen på besøg i Århus. De var indkvarteret hos vore forældre; vi havde en pige boende.

I gymnastik havde vi Andreas Thor-søe og Gerhard Müller, den sidstnævnte tog sig især af idræt og fodbold. Fodboldspillet foregik i de første år som tidligere på Galgebakken, senere flyttede vi til fodboldbanerne ved Ingerslevs Boulevard. Her skulle jeg senere, i 1944, rende rundt og lære militær anstand som CB'er.

Som sagt var vi kun 18 i min klasse. Der var et godt kammeratskab gennem hele mellemskolen, og desuden var vi nogle drenge, der blev »grønne« spejdere i samme patrulje, Jørgen Mørch Secher, Erland Ripa, Gerhard Højriis Johansen og Charley Leonhard Møller. Særlig den sidste blev en nær ven, et venskab, der også indbefattede hans senere hustru Grethe. De døde bare begge alt for tidligt.

I 4. mellem var der mange »ungdomsgilder«, hvor der dansedes til grammofon. Der blev ikke serveret spiritus af nogen art. Der var også kun uskyldig flirt mellem parrene.

Fanen til forskel

Efter 4. mellem blev vi skilt igen. Nogle gik i realklassen, andre gik i gymnasiet til henholdsvis sproglig og matematisk linje. Jeg kom i nysproglig

klasse, hvori bl.a. Erni Buchtrup (senere Arneson) gik. Hun var allerede dengang en livlig dame, således måtte læreren i matematik, G. Boldsen, på sit jyske mål formane hende med: »Nu skal De tie Deres mund i, frk. Buchtrup«.

Vi havde i mellemskolen en ny lærer i regning, der var meget pertentlig. Når vi skrev på tavlen eller i indføringsbogen, skulle der være »lig under lig«. En gang under en udflugt med tog til Svejlbæk læste han op af en bog, der hed: »Liget der faldt opad«.

I geologi havde vi Thøger Aastrup, der blev kaldt »Trist«, fordi han ofte brugte dette ord, når nogen ikke kunne lektien. Omtalte frk. Buchtrup var ved at blive smidt ud af skolen, fordi hun i en geologitime havde skrevet noget uartigt bag på en kasse med sten i. Hun blev i den anledning kaldt på rektors kontor, hvor hun klarede frisag ved at besvime. Hun var allerede dengang en habil skuespiller.

Vi havde V.R. Møller til naturhistorie. En gang blev vi spurgt, hvilken forskel der var på en fjer og et dun. Jeg fik da en lys idé til at sige, at der var fanen til forskel. V.R. Møllers første replik på dette svar var: »Sidder du ikke her og bander i klassen ved at sige »Fanden«. Jeg blev nu ikke forskrækket, selv om der var andre i klassen, der blev det. Svaret var korrekt, læreren havde vist humoristisk sans.

Jeg gik et år i 1.g; men skolegangen interesserede mig ikke rigtigt. I stedet gik jeg næste år i realklassen,

hvor jeg faldt godt til og var mere glad for arbejdet, der resulterede i en pæn realeksamen i 1934, for nu 60 år siden.

En sølvske til jul

Efter realeksamen havde jeg lyst til at prøve kræfter på landet. Jeg havde altid været glad for at være på en gård i sommerferien. Jeg kom derfor til en almindelig gård i Gylling syd for Odder. Jeg fik kost og logi og en sølvske til jul i løn.

I løbet af foråret 1935 blev det klart for mig, at jeg hellere måtte gå i skole igen. Jeg kom til at gå på studenterkurset »Akademiet« i Århus, på toårskursus i matematiklinjen. Her fik jeg som lærer i dansk og historie Gustav Albeck, som jeg første gang traf, mens han var vikar i vores 1.ml.a på Katedralskolen. Han skulle vist lære at undervise efter sin universitetsuddannelse. Han var allerede dengang en dygtig lærer. Han var desuden meget fint klædt på i sort tøj og en vest med hvide kanter, det så meget imponerende ud.

Jeg har aldrig været nogen ørn til matematik, men heldigvis klarede jeg mig godt i sprog og naturfag, så jeg fik min studentereksamen i 1937. Det mærkelige var, at jeg som tidligere anført afsluttede min skolegang i samme bygning i Guldsmedgade, hvor jeg begyndte i 1923.

Under mit »landophold« var jeg blevet meget interesseret i dyrene, så jeg spekulerede på at blive dyrlæge. Min studentereksamen var ikke stor nok til at blive optaget på Landbohøj-

skolen som dyrlægestuderende, så jeg måtte derfor »nøjes« med at blive menneskelæge. Efter studentereksamen gik turen til det nye Aarhus Universitet i nærheden af Galgebakken til et medicinsk studium, der afsluttedes i København i 1947.

Mit livs karriere blev et arbejde som praktiserende læge i stationsbyen Langå.

Disse træk fra min skolegang m.v. er nedskrevet i det Herrens år 1994 i mit 78. år, 60 år efter at jeg gik ud af Aarhus Katedralskole med realeksamen.

*Læge Carsten Stricher Gulstad.
f. 25/2 1917
i Sindssygehospitalet, Risskov.*

Meddelelser fra Aarhus Katedralskoles Venner - Aarhusianersamfundet

Ved foreningens generalforsamling 26. august 1993 genvalgtes Janne Lauritzen og Henning Damsgaard Pedersen, desuden nyvalgtes Vibeke Thomsen. Dermed fratrådte Poul-Erik Sørensen efter en mangeårig funktion som sekretær og medvirken ved redaktion af Arosia og Ekstrarosia. Bestyrelsen takker for Poul-Eriks indsats i den forløbne tid. Bestyrelsen har i øvrigt i det forløbne år haft følgende sammensætning:

- professor Peter Kornerup, formand,
- rektor Henning Spure Nielsen, næstformand,
- lektor Henning Damsgaard Pedersen, kasserer,
- lic.scient. Tove Christensen, sekretær,
- journalist Janne Lauritzen,
- tandlæge Jørgen Risbjerg,
- lektor Finn Mogensen og
- anæstesisygeplejerske Vibeke Thomsen.

I året 1993-1994 har bestyrelsen videreført foreningens hidtidige aktiviteter på sædvanlig vis, således som de har været praktiseret i de senere år. »Ekstrarosia« udkom således i december, og der blev afholdt fest for gamle elever ved juletid samt en vel-

besøgt og vellykket jubilarfrokost efter dimissionen.

Året har været præget af det forestående 800-års jubilæum i 1995, og foreningen vil gerne gøre sit til, at denne begivenhed bliver behørigt fejret. Tove Christensen deltager som foreningens repræsentant i jubilæets planlægningsgruppe, og bestyrelsen følger løbende med i arbejdet. Desuden har foreningen medvirket ved at formidle en indsamling af midler til støtte for jubilæumsarrangementerne ved udsendelse af materiale herom til medlemskredsen, jubilarer og andre.

Resultatet heraf har været meget positivt, i alt er indkommet ca. 40.000 kr, og bestyrelsen vil gerne hermed sige tak til medlemmerne for den opbakning til skolen, der herved er kommet til udtryk. Sammen med de bidrag, der allerede er modtaget og forventes fra fonde og skolens leverandører, ser der ud til at være baggrund for, at de planlagte aktiviteter kan realiseres. Medlemmerne vil modtage invitation til deltagelse i jubilæumsarrangementerne, når tiden nærmer sig.

Peter Kornerup, formand

Generalforsamling i Aarhus Katedralskoles Venner

Der indkaldes herved til generalforsamling
onsdag den 31. august kl. 19:30
i skolens administrationsbygning med følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Formanden aflægger beretning.
3. Kassereren forelægger det reviderede regnskab.
4. Fastlæggelse af kontingent.
5. Evt. indkomne forslag fra medlemmerne.
Forslag skal være bestyrelsen i hænde senest 14 dage før generalforsamlingen.
6. Valg af bestyrelsesmedlemmer.
Efter tur afgår Tove Christensen, Jørgen Risbjerg, Finn Mogensen og Peter Kornerup, hvoraf de tre førstnævnte er villige til genvalg, mens sidstnævnte stiller sit mandat til rådighed.
7. Valg af revisor.
8. Eventuelt.

Efter generalforsamlingen er der foredrag af arkitekt Niels Vium om arkitekten Hack Kampmann og hans bygninger (herunder »Rød Bygning«), samt ost og rødvin mod en beskeden betaling.

Med venlig hilsen

Peter Kornerup
formand

Ole Rømer og Vridsløsemagle

Ole Rømer var århusianer af fødsel. Kom til verden for 350 år siden og blev student fra Aarhus Katedral-skole.

Stik vest for Rundetårn – og det var naturligvis ikke nogen tilfældighed – byggede Ole Rømer i 1704 sit helt private »Observatorium Tusculanum«, i nærheden af Vridsløsemagle og nær svigerfar Bartholins landsted Pilenborg.

Observatoriet fungerede, astronomiske landvindinger blev gjort, og Ole Rømer døde i 1710. Instrumenterne flyttedes omkring 1716-1717 til Rundetårn, og bygningen blev glemt og forsvandt. Indtil det efter adskillige års anstrengelser i 1978 lykkedes at finde stedet for og resterne af det tusculanske observatorium, som nu kan besees i landskabet ikke langt fra Ole Rømer Museet, som har til huse i Vestskoven på gården Kroppedal.

Alt dette skal nævnes, mest fordi den besøgende på Ole Rømer Museet kan se en ovnplade fra en af de 4 ovne, som Ole Rømer forærede sin

Ole Rømers ovnplade fra 1694.

gamle skole i Århus. RECT: O: RØMER står der at læse på ovnpladen, som også bærer årstallet 1694 og Københavns Universitets segl. Formentlig fremstillet på Fritsø Jernværk i Norge. Vægt 44 kg. Format 0,68 x 0,52 x 0,31 m – hvordan det så skal forstås.

Henning Spure Nielsen

Hack Kampmanns ugle

Om »Uglen« på Rød Bygnings tag mod Skolebakken er arkitekt Hack Kampmanns eller billedhuggeren Hansen Reistrups får stå hen. Af billedet synes det at fremgå, at paterniteten bør tillægges en helt anden, nemlig kobbersmedelærlingen fra værkstedet i Vestergade. At han er stolt af sit svendestykke, kan ingen være i tvivl om.

»Uglen« levede sit eget, rolige liv i næsten 80 år. I 1985 faldt den imidlertid ned og blev kørt over til ukendelighed.

Billedkunstneren Steen Bach Christensen forsøgte – på sin personlige måde – at give »Uglen« nyt liv, men den nødvendige opdrift manglede. »Uglen« kom – heller ikke i sin nye skikkelse – på plads igen. Der var tomt, og noget manglede øverst oppe, sagde man. Og det kan man have ret i.

Rømer-fonden og kirkekunstneren Boy Johansen trådte til. Fonden med penge – tak til bankdirektør Bjarne Dalsgaard for dem. Og kunstneren med håndværksmæssig ekspertise. En ny – rigtig – ugle skulle det blive til. Med den eksisterende gipsmodel og svendestykkebilledet som garanti for autenticiteten.

Jeg kan stå inde for, at »Uglen« er på vej – mod tinderne! Sammen med Kamp-

mann-eksperten, arkitekt Niels Vium, besøjer jeg med mellemrum værkstedet i Vestergade (!) og ser »Uglen« komme til verden, – lidt efter lidt, ganske langsomt.

Måske kan »Uglen« være på sin rette plads påny den 17. juni. Og så vil translokationen 1994 komme til at stå i uglens tegn!

Henning Spure Nielsen

Kobbersmedelærlingen fra Vestergade med sit stolte svendestykke.

Aarhus Katedralskoles Venner Aarhusianersamfundet

Resultatopgørelse og balance pr. 31. marts 1994

Resultatopgørelse fra 1. april 1993 - 31. marts 1994

Kontingenter:

Ordinære	34.380	
Livsvarige medlemmer	<u>955</u>	35.335
Obligationsrenter		11.085
Renter af bankkonti		1.757
Overskud af jubilarfrokost, den 18. juni 1993 (eksklusive portoudgifter og girokort)		<u>3.703</u>
		51.880
Legater og boggaver	7.660	
»Entrez dans la legende«	1.500	
Rektors rådighedsbeløb	4.000	
Jubilæumsfonden:		
Giroindbetalingskort	656	
Porto	<u>5.418</u>	6.074
Generalforsamling og bestyrelses- møde, den 26. august 1993	895	
Gamle elevs fest, den 20. december 1993	595	
Gaver	298	
Giroindbetalingskort	469	
Porto	756	
Jubilæumsvideo	976	
Årsskriftet:		
Indskrivning og ombrydning	2.375	
Trykkeudgifter	7.723	
Billede	165	
Porto	4.064	
Adresse-labels	<u>301</u>	14.628
Ekstrarosia:		
Trykkeudgifter	2.718	
Porto	<u>4.028</u>	6.746
Mindebiblioteket:		
Bogkøb	98	
Indbinding af bøger	1.053	
Fotolommer	30	
Forsikring	<u>208</u>	<u>1.389</u>
		<u>45.986</u>
Overskud		kr. <u>5.894</u>

Balance pr. 31. marts 1994

Aktiver		
Jubilæumsfondens aktiver:		
Girobankkonto nr. 605-1612	38.976	
Tilgodehavende	<u>706</u>	39.682
Nykredit:		
Kr. 8.000 10 % 2. serie 2006 à 102,85	8.228	
Jyllands kreditforening:		
Kr. 90.000 10 % 22. serie 2005 à 104,50	94.050	
kr. 3.000 12 % 35. serie 2018 à 102,50	<u>3.075</u>	105.353
Sparbank Vest, spar-es-konto nr. 9290 606-56-79904		20.661
Den Danske Bank, indlån nr. 3627 082347		15.073
Girobankkonto nr. 209-7222		<u>10</u>
		Kr. 180.779
Passiver		
Skyldige poster		1.006
Jubilæumsfonden:		
Bidrag i regnskabsåret 1993/94	39.650	
Renter	<u>32</u>	39.682
Legatmidler:		
Saldo pr. 1. april 1993	81.000	
Müller-legatet (bidrag i regnskabsåret 1993/94)	<u>267</u>	81.267
Kapitalkonto:		
Saldo pr. 1. april 1993	47.896	
Overskud iflg. resultatopgørelse	5.894	
Kursregulering af obligationsbeholdning	<u>5.034</u>	<u>58.824</u>
		Kr. 180.779

Aarhus, den 20. maj 1994.

Henning Damsgaard Pedersen
kasserer

Foranstående regnskab er i overensstemmelse med Aarhus Katedralskoles Venners bogholderi, som jeg har revideret.

Revisionen er udført i overensstemmelse med almindeligt anerkendte revisionsprincipper og har omfattet de revisionshandlinger, som jeg har anset for nødvendige.

Regnskabet er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav til regnskabsaflæggelse og giver efter min opfattelse et retvisende billede af fondens aktiver og passiver, den økonomiske stilling samt resultat.

Aarhus, den 20. maj 1994

H. Gry
statsautoriseret revisor

Mindebiblioteket

Accession 1993-94

Blå bog. 3.z. årgang 1967 Århus Kat. 25.
års studenterjub. 1992.

Catalogus bibliothecae Shol. Arhus. 1797

Fortegnelse over 356 Studerende i 1885
1889

Fortegnelse over de 149 Studerende i
1875 1875

Fortegnelse over Studenter fra 1920
1921

Katalog over Aarhus Katedralskoles
Bibliotek u.å.

Parnas nr. 1 og 2 1994

Aarhus Katedralskole 12 flerstemmige
Sange for sopran, alt, tenor og bas
1924

Andersen, P. Grundtvig som
Rigsdagsmand 1946

Aarhus Katedralskole Lærermøde-
protokol 1861 - 1886 1886

Bender, Johan Histoire de L'Europe 1994

Bertelsen, Aage Om samfundsorientering
i Gymnasiet. 1959

Bertelsen, Aage Forslag til forsøg u.å.

Beyer, A.F. Familien Beyer og dens
accedenter 1991

Bjørnvig, Thorkild Digtere 1991

Bjørnvig, Thorkild Siv, vand og måne
1993

Boesen, Anton Intermedia, katalog u.å.

Brøndsted, K.G. Dialogus 1894

Brøndsted, K.G. Fra det fjerne. To
fortællinger 1911

Brøndsted, K.G. Fædrenes Synd 1895

Brøndsted, K.G. Kong Gelos 1940

Brøndsted, K.G. Smaa danske Snobber
1896

Brøndsted, K.G. Tolv danske historier,
gamle og nye 1910

Brøndsted, K.G. Tolv historier fra Italien
u.å.

Cortes, Per The Victorian Age. A Pictorial
Companion 1990

Dalgas, Ernesto Lidelsens vej 1903

Dam, Poul Politikeren Grundtvig 1983

Forsberg, Flemming Gente di Montagna
1993

Forsberg, Flemming Nuovo Cinema
Paradiso 1993

Geil, T. Kampen mellem ditriktskirurg
Ernst Weis og Mefitoles 1973

Grundtvig, N.F.S. Beowulfes Beorh eller
Bjovulfs – Drapen 1861

Grundtvig, N.F.S. Folkelæsning, kirkelig
og folkelig læsning. 1870

Grundtvig, N.F.S. Fædrene - Aaret.
Dannekvad 1815

Grundtvig, N.F.S. Grundtvigs Skrifter og
Sange i Tidsfølge 1930

Grundtvig, N.F.S. Harald Blaatand og
Palnatoke 1891

Grundtvig, N.F.S. Kiærminder til Kong
Frederik den 6's Krands 1840

Grundtvig, N.F.S. Kong Harald og Ansgar
1826

Grundtvig, N.F.S. Krønnike - Rim, 3. udg.
1873

Grundtvig, N.F.S. Paaske- Lilien 1865

Grundtvig, N.F.S. Poetiske Skrifter Bind
2-7 1889

- Grundtvig, N.F.S. Salmer og aandelige Sange 1 1868
- Grundtvig, N.F.S. Salmer og aandelige Sange 2 1870
- Grundtvig, N.F.S. Salmer og aandelige Sange 3 1873
- Grundtvig, N.F.S. Salmer og aandelige Sange 4 1875
- Grundtvig, N.F.S. Til Dannerkongen Frederik hin Sjette 1812
- Grundtvig, N.F.S. Til Fædrenelandet – om dets Tarv og Fare 1813
- Gulstad, Carsten Mine to skoler 1994
- Høimann Hansen, Richard Aarhus Katedralskoles Historie 1992
- Krogh, August Insulin, En opdagelse og dens betydning 1924
- Lassen, H.C. F. Engelsk Læsebog for Skolernes højere Klasser 1864
- Meyer, K. Om Ole Rømers opdagelse af lysets Tøven 1915
- Mogensen, J. og Ph. Edmonds Manuskript til »Talenter søges« 1994
- Nygaard F. Det Schouboeske Institut og N.F.S. Grundtvigs Lærervirksomhed 1880
- Rasmussen, Erik Dansk politik 1975
- Retbøll, Torben Postkort fra Mauritius 1993
- Retbøll, Torben Verden omkring os: Et program om medier og mennesker 1994
- Seier Michelsen Familien Holsten. Danske søofficerer og diplomater 1992
- Seier Michelsen Flere tilløb til en familiekronike 1989
- Seier Michelsen Morsingboer og kronjyder 1987
- Seier Michelsen Tilløb til en familiekronike 1985
- Sundorp, Th. Lyslære for Gymnasiet 1963
- Taagholt, Jørgen Dansk arktisk ingeniørindsats i Grønland 1989
- Taagholt, Jørgen Grønland - set fra en sikkerhedspolitisk 1981 synsvinkel
- Taagholt, Jørgen Gymnasieårene 1993
- Taagholt, Jørgen International havret - i et arktisk perspektiv 1992
- Taagholt, Jørgen Nye erhvervs-muligheder i Grønland 1993
- Taagholt, Jørgen Radarteknologi og digital billedbehandling 1991
- Taagholt, Jørgen Sikkerhedspolitik. i »Polarforskning status 1992« 1992
- Taagholt, Jørgen The early exploration of Greenland 1991
- Taagholt, Jørgen Vitus Bering - en af Danmarks store polarforskere 1992
- Øster, Jakob Mongolism 1953
- Aarhus Katedralskole 4. mellem 1921 foto
- Bibliotekets tilvækst. Protokol dec.1991-jan. 1992 1992
- Bibliotekets tilvækst. Protokol jan. 1992-dec. 1992 1992
- Forhandlingsprotokol for Aarhus Katedralskoles Forældremøder 1925-1927
- Protokol for Forældrenævn 1919-1944 1944
- Studieugerapport 1972 1972
- Syvsovere 1919/20 til 1925/26 1926

Hans Ostenfeldt Lange

Professor, dr. theol. Søren Giversen skildrer ægyptologen og biblioteksforregangsmanden H.O. Lange – student med udmærkelse fra Aarhus Katedralskole 1881. Et liv med gamle hieroglyffer og nye kirker – inkunabler og bøger på tipvogne.

Hans Ostenfeldt Lange – eller H.O. Lange, som han kaldte sig selv og som var det navn, han blev kendt under – var en af det 20. århundredes kendteste biblioteksfolk og ægyptologer, stærkt præget også af sociale og kirkelige interesser.

H.O. Lange blev født i Århus 13.10. 1863 og døde i Gentofte 15.1. 1943. Han var søn af købmand Hans Lange (1821-1912) og hustruen Cathrine Ostenfeldt (1836-1917). Faderens forretning omfattede også handel med træ, som han lod hente hjem fra Sverige på sin egen bark »Cathrine«. Familien ejede en lille ø ud for Varberg, hvor den gerne holdt sommerferie – hjemmet var præget af en vis velstand, men sparsommeligt. Den ejede en velbygget gård i Guldsmedgade 20.

Familien havde klart kirkelige interesser og kom gerne i »Hospitalskirken« (Klosterkirken), hvor drengen blev konfirmeret af pastor F.E. Seidelin. Som 11-årig kom han i Aarhus Katedralskole, hvorfra han blev student i 1881 med udmærkelse.

I Katedralskolens 2. klasse viste en kammerat ham en dag et nyudkommet hæfte i en historisk serie, hvori den

norske ægyptolog Jens Lieblein (1827-1911) havde skrevet afsnittet om det gamle Ægypten, og her så H.O. Lange for første gang hieroglyffer – de ældste ægyptiske skrifttegn. De fascinerede ham, og snart fik han fat i et par bøger på svensk om emnet, også af Jens Lieblein. Så fandt han i Katedralskolens bibliotek nogle af den danske ægyptolog Valdemar Schmidts bøger om Ægyptens og Forasiens historie.

Flittig var han i skolen, og da han stod for at skulle have en flidspræmie, bad han om at måtte få en bog om Ægypten. Det blev i stedet til Fr. Barfods *Fortællinger af Fædrelandets Historie*, men da han igen i 1877 skulle have en flidspræmie af det Hertel-ske Legat, fik han et værk af den franske ægyptolog G. Maspero, *Histoire ancienne des Peuples de l'Orient*. Af en af sine lærere, adjunkt Julius Hoffmeyer (1841-1911), fik han en dag foræret nogle papirer med uddrag af ægyptologisk litteratur og desuden en håndskrevet ægyptisk ordbog, altsammen noget som adjunkten havde arvet efter en ægyptisk interesseret slægtning, oberst A. Hoffmeyer (1809-1876).

Ægyptologi på Moesgaard

Der var netop, siden J.F. Champollion i 1822 som den første havde tydet hieroglyfferne, i såkaldt dannede kredse en udbredt interesse for Ægypten og ægyptologien. På danske herregårde stod undertiden videnskabelige ægyptologiske værker. Det var tilfældet på

Schackenborg, hvor lensgreve Hans Schack havde en betydelig samling og selv på videnskabeligt niveau ydede bidrag til den unge videnskab. Men det var også tilfældet på herregården Moesgaard, som ejedes af enken efter stiftamtmand, kammerherre Torkild Christian Dahl (1807-1872), der havde anlagt sig en betydelig samling af videnskabelig ægyptologisk litteratur.

Det fik H.O. Lange tilfældigt at vide, og han gik til rektor og fik af ham – i en forseglede kuvert – en skrivelse med til kammerherreinde Dahl, som han opsøgte en søndag, og som straks gav ham lov til at benytte biblioteket. Her stod bl.a. meget værdifulde værker af berømte ægyptologer som K.R. Lepsius, Heinrich Brugsch-Pasha, E. de Rougé og F. Chabas, værker, der vidner om en interesse for ægyptologien på et meget højt plan, og som i dag er uhyre sjældne og kostbare.

Men han kom også længere end til Moesgaard. Ved at spille på Katedralskolens orgelharmonium ved morgenandagten tjente han lidt penge – det var renterne af et legat, skolen havde – og for disse penge og for penge, han havde tjent ved at give lektiehjælp i latin, kunne H.O. Lange foretage en rejse til København i en påskeferie. Her gik turen naturligt nok til den ægyptiske afdeling i Antiksamlingen, hvor han for første gang traf professor Valdemar Schmidt, hvis bøger han engang havde læst. Også Det kongelige Bibliotek, hvis leder han engang skulle blive, besøgte han.

I København og Berlin

Efter studentereksamen i 1881 tog H.O. Lange til København for at studere filologi – ægyptologi var dengang ikke et selvstændigt studium, men han studerede klassisk filologi og fik sine ægyptologiske interesser passet ved siden af, og her blev H.O. Lange Valdemar Schmidts eneste elev. Valdemar Schmidt var privatdocent, velhavende og økonomisk uafhængig; han var polyhistor og kom i så henseende til at præge H.O. Lange. Men af langt større betydning var det studieophold, som Lange havde i Berlin i 1887 hos ægyptologen professor Adolf Erman. Her lærte han for alvor ægyptologien som videnskab at kende og blev, som han selv erkendte det, forsker.

Allerede da havde Lange fået ansættelse ved biblioteksvæsenet. Han var – som student – i 1883 blevet assistent ved Universitetsbiblioteket, men kom allerede i 1885 til Det kongelige Bibliotek, hvor han hurtigt avancerede. Allerede i skoleårene havde Lange forlystet sig med at læse antikvariatskataloger, og derved havde han tidligt udviklet interesse for boghistorie, så at han på visse felter fik en næsten encyklopædisk indsigt i emnet, en indsigt, som naturligvis udvidedes under arbejdet på Det kongelige Bibliotek, hvor den daværende leder, Chr. Bruun (1831-1906), hurtigt gjorde ham til sin højre hånd.

Brevene til hjemmet

Disse ungdomsår i København kan vi følge ret nøje gennem breve fra H.O. Lange til forældrene. Han skrev hjem

hver søndag i årene indtil 1893; da forældrene så flyttede til København, holdt korrespondancen naturligt nok op. Det er breve, der drejer sig om alt, lige fra hvad et brød koster og problemer med at få vasket til eksistentielle spørgsmål om meningen med livet.

Lange var i hele denne tid tydeligt en søn af huset hjemme i Århus. Han kan underskrive sig som »*Eders lydige Søn, H.O. Lange*«, og han spørger forældrene til råds. Han kan dog også sende gode råd hjem – hans søster Gudrun (først plejedatter i familien, senere adopteret) bør læse tysk eller engelsk litteratur, som er god og sund læsning, derimod ikke franske bøger, der ofte er usædelige. Vi kan også se, at hans sønlige forhold, kombineret med den fra hjemmet arvede sparsommelighed, øjensynligt bevirkede, at han i alle årene turde udbede sig frimærker tilsendt hjemmefra til brug for breve til forældrene! En sparsommelighed, der også gjaldt, da han senere fik med store offentlige midler at gøre.

Men i brevene kommer også hans sociale og kirkelige engagement frem. I en fløj af købmandsgården derhjemme i Århus havde der boet til leje en residerende kapellan ved Domkirken, en pastor A.F. Schiødte (1816-1887), der var stærkt optaget af Søren Kierkegaard (hvis samlede værker H.O. Lange senere udgav sammen med professorerne J.L. Heiberg og A.B. Drachmann), og gennem præsten var H.O. Lange i sin skoletid blevet så stærkt præget af Søren Kierkegaards skrifter, at han senere kunne sige: »*Grebet blev jeg saaledes, at jeg ikke*

»Eders lydige Søn, H.O. Lange«.

kunde unddrage mig hans Forkyndelse af Kristendommens Sandheder.«

Denne grebthed kom til at præge H.O. Lange resten af livet; den var på en gang en optagethed af det kristne budskab og af en til tider meget kritisk holdning til den måde, kirken forvaltede dette budskab på. Dertil kom en meget stærk social følelse med dyb forståelse for folk i nød.

Venstremænd og fritænkere

Disse forudsætninger gjorde, at H.O. Lange politisk følte sig hjemme hos dem, der stod til venstre, men da han samtidig mærkede en ukritisk negativ holdning over for kristendommen hos mange af dem, han delte politiske synspunkter med, forlod han både Studenterforeningen og Studenter-samfundet. På sin arbejdsplads fandt han gode kolleger, den radikale teolog, filologen A.C. Larsen og historikeren Dr. J.A. Fridericia, om hvem han i et brev i 1883 siger: »*Fridericia og Larsen ere begge 2 ivrige Venstremænd og Fritænkere, saa at jeg i Begyndel-*

sen let stødte sammen med dem om religiøse Meninger«. Men de slutter så aftale om at respektere hinandens religiøse anskuelser; politisk stod de hinanden nær, for i et senere brev kan han skrive: »Vi sad nu 4 liberale mellem c. 160 Modstandere«. I denne tid slutter han venskab med en række unge, der senere fik væsentlig betydning: Karl Gjellerup (litterær Nobelpristager i 1917), sprogfolkene Otto Jespersen, Oskar Siesby og Dines Andersen.

Men i denne periode finder han også sammen med seks andre unge, der er med til at forberede det københavnske kirkefond, grundlagt 1896 af biskop Rørdam. Kirkefondet blev en af de mest indflydelsesrige institutioner, og allerede i Langes tid fik det gennemført en stor del af målet: Opførelse af flere kirker, hvor det tiltrængtes. Langes holdning var i grunden kritisk over for Folkekirken; han var egentlig tilhænger af en frikirkelig ordning; først i sine senere år indså han, at Folkekirke-ordningen var den mest praktiske.

Hans kritiske holdning over for kirkenes forvaltning af kristendommen for nægtede sig heller ikke; i et brev skriver han, at han til et kristeligt møde ikke vil have præster med – de snakker for meget!

Studentertid og forlovelse

Men samtidig er H.O. Lange medstifter af afholdsbevægelsen Blaa Kors – ikke fordi Lange selv i grunden havde noget imod alkohol, men fordi han havde set den sociale nød, som udstrakt drikkeri var årsag til. En

anden forening, hvis levetid dog blev kort, var Foreningen mod lovbeskyttet Usædelighed, og også den var Lange en tid medlem af, og vi kan af brevene se, hvordan han gennem den såkaldte Midnatsmission er med til at organisere »vagthold« af mænd, der stiller sig uden for bordellerne og advarer folk, der er på vej derind.

H.O. Lange følger i sin studietid nøje med i, hvad der sker i Århus. Han noterer, at han i Aarhus-avisen har set, at hans far er ansat til 7000 kr. i skat. Og da han omsider bestemmer sig for at forlove sig med Jonna Mielche, beder han sin mor om at forbedre Jonna på, hvilke følelser H.O. Lange går med, for at et frieri ikke skal komme bag på hende!

Langes stærke kirkelige engagement forhindrede ham ikke i at leve stærkt med i studenterlivet. Han deltog både fagligt og socialt. Fagligt vandt han en prisopgave om sproget hos den latinske forfatter Petronius – og socialt deltog han som Den stortalende Soldat i opførelsen af Plautus' værk af dette navn i en opførelse på latin på Folketeatret.

Bøger på tipvogne

I 1901 blev H.O. Lange, skønt kun 37 år, chef for Det kongelige Bibliotek. I hans tid blev en allerede længe forbedret nybygning til dette bibliotek til virkelighed; Lange fik dog en vigtig mellembygning tilføjet. Under hans og en kollegas ledelse gennemførtes overflytningen af bibliotekets bøger fra den gamle bygning (det nuværende Rigsarkiv) pr. tipvognstog i anden sals høj-

de, og ved hjælp af et kompagni soldater, til den ny bygning på en så sikker måde, at udlånet uhindret kunne fortsætte også under overflytningen. Det vakte beundring overalt i Europa.

Lange fik på mange måder biblioteket moderniseret; men han fik også varig betydning ved et systematisk opkøb af inkunabler til biblioteket. Inkunabler er bøger, der er trykt før 1500. Af dem ejede biblioteket en anelig samling fra gammel tid, men Lange fik den forøget med ca. en tredjedel, idet han lod købe i alt 1318 inkunabler, så at bibliotekets samling af inkunabler nu er blandt de største og bedste i verden.

Varig betydning fik også en tale, som Lange holdt i 1909 om folkebiblioteker. Den blev holdt i Århus i forbindelse med Landsudstillingen her. I denne tale opridsede han en skitse til, hvorledes folkebiblioteksvæsenet i Danmark burde organiseres, og de ideer, han kom med, blev grundlæggende for dets opbygning. I og for sig er disse tanker også motiveret i Langes sociale forståelse: Til et værdigt menneskeliv hører også adgang til åndelig føde!

Videnskaben

I 1924 forlod Lange frivilligt sin gode stilling ved biblioteket til fordel for en mere ydmyg: et lektorat i ægyptologi ved Københavns Universitet, for at han i sine sidste arbejdsår kunne hellige sig sin videnskab. Og ligesom han som chef for biblioteket havde kunnet skaffe gode statslige bevillinger takket være sine kontakter med det politiske

liv, så lykkedes det Lange i løbet af sine år som universitetsansat at sætte dette fag godt i gang. Han havde fra sin ungdom bevaret forbindelsen med ægyptologer ude i Europa, som han havde truffet allerede ved sit første ophold i udlandet.

Inden H.O. Lange blev chef for Det kongelige Bibliotek (overbibliotekar), havde han publiceret en del videnskabelige artikler og afhandlinger om ægyptologiske emner, og i 1899-1900 var han et halvt år i Ægypten, dels for at medvirke ved udarbejdelsen af et stort katalog over samlingerne i det Ægyptiske Museum i Cairo, dels for at foretage indkøb af antikviteter til Glyptoteket for Carlsberg-midler. Det administrativt krævende arbejde som overbibliotekar lagde i de følgende år ganske beslag på hans arbejdskraft, men han fik dog også i denne periode udsendt en række arbejder: både tekstudgivelser og studier over ægyptologiske emner.

Efter hans afgang som overbibliotekar kom der igen en række væsentlige afhandlinger fra ham. Men i denne tid sørgede han også for, at en betydningsfuld samling af ægyptiske papyri fra græsk-romersk tid af Carlsbergfondet blev købt til det institut, han nu ledede. Under endnu et halvt år langt ophold i Ægypten i 1929-1930 foretog han nye studier – og opkøb af antikviteter til Glyptoteket.

På flere felter tog han initiativ til internationalt videnskabeligt samarbejde – ikke mindst for efter 1. verdenskrig at få en forsoning i gang, og han blev også selv, anset som han var

som videnskabsmand i udlandet, brugt i internationalt samarbejde. Lange var således medudgiver af den store ægyptiske ordbog, som den dag i dag er standardværket inden for faget.

Breve og taler

En ukendt side af Langes virksomhed er hans store korrespondance med mange mennesker i ind- og udland. Langes arkiv med breve fra en række personer ligger i dag i Det kongelige Bibliotek. De viser ham som et menneske, der var i nær kontakt med førende personligheder. Og ude i biblioteker i udlandet ligger der interessante breve fra Lange. I et brev til en engelsk kollega skrev han før 2. verdenskrig om Hitler: »*Den mand er farlig og må stoppes, men kan England gøre det?*«

Lange var i sin sidste tid en benyttet taler, navnlig ved store kirkelige møder. Han blev en person, som i anekdoter tegnes som en farverig person. Hans køb af inkunabler afslørede, at han havde lært at handle derhjemme i købmandsgården i Århus. Den pris, han bød, var undertiden bestemt af hans skøn over, om sælgeren trængte til penge eller ej. Han hævdes at have fået en sælger til at afhænde en inkunabel til spotpris, fordi der, som Lange gjorde opmærksom på, manglede titelblad. Der er aldrig titelblad i inkunabler.

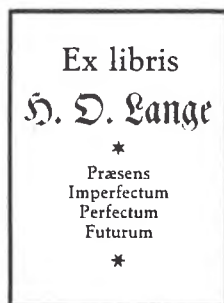
Langes tiltagende distraktion gjorde, at han i sin egen bogsamling som bogmærker lagde ind, hvad han havde for hånden, undertiden pengesedler. Det kunne den, der skriver disse linjer, konstatere ti år efter Langes død, ved

Som 70-årig udgav H.O. Lange et værk om det demotiske sprogtrin, et af de sværeste inden for ægyptologien.

benyttelsen af Langes bøger, der efter hans død kom til at stå på hans institut.

Men bøgerne bar alle hans Ex Libris:

Det kan lyde underligt, men giver god mening; Det nuværende er ufuldkomment, det fuldkomne er fremtidigt.

Søren Giversen, prof. v. Årh.Univ.

Telefon og adresseliste

CH	Cecilia Holmquist Andersen	86-197531	Skt. Paulsgade 18, 8000 Århus C
JA	Johannes Andersen	86-178509	Valmuevej 12, 8240 Risskov
LA	Lizzie Andersen	86-178509	Valmuevej 12, 8240 Risskov
IB	Inga Basten	86-133662	Sjællandsgade 127, 8000 Århus C
BE	Anna Grethe Bech	86-191678	Molsgade 1, 8000 Århus C
SB	Susanne E. Bejer	86-176119	Enebærvej 11, 8240 Risskov
BD	Johan Bender	86-176272	Pilevej 6 C, 8240 Risskov
AB	Anders Bollerup	86-175972	Østre Skovvej 2, 8240 Risskov
BJ	Dorte Bollerup-Jensen	86-988382	Overdrevet 5, 8382 Hinnerup
PB	Poul S. Bøje	86-177728	L. P. Bechsvej 35, 8240 Risskov
MB	Mogens Bøtcher	86-284359	Grøftthøjparken 93, 8260 Viby J
BC	Jens Behrend Christensen	86-284470	Bispevej 37 X, Stautrup, 8260 Viby J
OD	J. Odgaard Christensen	86-128884	Kaløgade 6, 8000 Århus C
KC	K. Haaning Christensen	86-173340	Lerbækvej 27, 8240 Risskov
OC	Oskar Christensen	86-153127	Kalendervej 4, 8210 Århus V
PD	Peder Dalby	86-298305	Ovesdal 41, 8320 Mårslet
JD	Jørgen Dyreborg	86-270159	Saralyst Allé 16, 8270 Højbjerg
ED	Philip Edmonds	86-991393	Studstrupvej 13 C, 8541 Skødstrup
KE	Karen Engholm	86-156726	Carit Ellarsvej 62, 8210 Århus V
FF	Flemming Forsberg	86-113013	Rolfsgade 6, 8260 Viby J
LF	Lissi Fransson	86-165905	Hirsevangen 8, 8200 Århus N
AF	Arne Frier	86-176314	Pilevej 14, 8240 Risskov
IG	Ivar Gjørup	86-129527	Viborgvej 4, 8000 Århus C
HA	Bernhard Hagen	86-191883	Martin Vahlsvej 11, 8000 Århus C
HS	H.-J. Søgaard Hansen	86-175561	Skovagervej 36, 8240 Risskov
MH	Helga Møller Hansen	86-271199	Rågevænget 1, 8270 Højbjerg
JØ	Jørn Ørum Hansen	86-273129	Castenschioldsvej 14, 8270 Højbjerg
LH	Poul Lindhard Hansen	86-114206	Holtevej 12, 8000 Århus C
EH	Ebba Harsaae	86-271676	Dalvangen 25, 8270 Højbjerg
TP	Claus Thure Hastrup	86-817300	Dalgas Avenue 23, 8000 Århus C
LI	Lisbet Iversen	86-173965	Ørbyvej 7, 8240 Risskov
ML	Marianne Ladegaard Jensen	86-147311	Lindevej 20, 8260 Viby J
JP	Ole Jeppesen	86-134686	Ewaldsgade 19, 8000 Århus C
EJ	Erik Johannesen	86-155886	Solhøjvej 31, 8210 Århus V
OJ	Ove Johansen	86-462128	Højvej 8, 8870 Langå
TB	Tinna Brandt Jørgensen	86-279533	Sandbakken 41, 8270 Højbjerg
SK	Susanne Richardt Kall	86-273560	Hampshøjvej 9, 8270 Højbjerg
HK	Helle Kappel Kjær	86-272783	Elmehøjvej 24, 8270 Højbjerg
KJ	Hanne Kjærtinge	86-137730	Strandparken 15, 8000 Århus C
BK	Birgitte Knuhtsen	86-274018	Skåde Højgårdsvej 83, 8270 Højbjerg

ER	Erik Bjørn Kristensen	86-219050	Tornebakken 52, 8240 Risskov
IK	Irene Kristensen	86-272296	Elsdyrvej 32, 8270 Højbjerg
PK	Poul Roed Kristensen	86-104955	Willemoesgade 32, 1., 8200 Århus N
SD	Sine Dalsgaard Kristensen	86-193808	F. Vestergaardsgade 16, 8000 Århus C
KS	Solveig Kristensen	86-271775	Kronhøjortevej 2a, 8270 Højbjerg
BL	Birthe Lorentzen	86-404012	Bastrups Alle 54, 8900 Randers
SM	Svend Erik Mathiassen	86-109307	Skelagervej 122 A, 8200 Århus N
FM	Finn Mogensen	86-227114	Rugmarken 109, 8520 Lystrup
JM	John Mogensen	86-127100	Kystvejen 45, 8000 Århus C
LM	Laila Møldrup	86-987070	Søndermarken 32, Søften, 8382 Hinnerup
KM	Käthe Münster	86-284359	Grøtthøjparken 93, 8260 Viby J
MY	Finn Mygind	86-226321	Højager 61, 8530 Hjortshøj
AN	Anders Ole Nielsen	86-159170	Fenrisvej 27, 8210 Århus V
NI	Hanne Nielsen	86-116137	Stadion Alle 51, 8000 Århus C
SP	Henning Spure Nielsen	86-185503	Ålborggade 1, 8000 Århus C
JN	Jørgen Grønbek Nielsen	86-242116	Erantisvej 5, 8381 Mundelstrup
NG	Søs Nørgaard	86-276462	Fritz Sybergsvej 26, 8270 Højbjerg
BF	Bjarne Falch Olesen	86-122782	Sjællandsgade 133, 2., 8000 Århus C
OK	Karen Olsen	86-932535	Majsvænget 80, 8340 Malling
OL	Kirsten Olsen	86-139003	Absalonsgade 35, 8000 Århus C
HP	Henrik Parbo	86-148161	Rungstedvej 26, 8000 Århus C
FP	Frits Pedersen	86-182083	Ringkøbingvej 26, 8000 Århus C
DP	Henning Damsg. Pedersen	86-151216	Fenrisvej 65, 8210 Århus V
NH	Nils-Henrik Pedersen	86-193808	F. Vestergårdsgade 16, 3., 8000 Århus C
PS	Poul Stenhøj Pedersen	86-178220	Højtoftevej 16, 8240 Risskov
KP	Kirsten Mau Poulsen	86-209705	Vejlegade 12, 8000 Århus C
NP	Niels Helge Poulsen	86-175691	Fornæsvej 10, 8240 Risskov
MP	Mette Primdahl	86-282119	Tornhøjvej 38, Stautrup, 8260 Viby J
LR	Lisbeth Rasmussen	86-211972	Kantorparken 28, 8240 Risskov
RE	Torben Retbøll	86-126753	Falstersgade 3, 8000 Århus C
TR	Troels Rønsholdt	86-544624	Rosensgade 99, 8300 Odder
SC	Jens Frederik Schjødt	86-755675	Edithsvej 25, 8220 Brabrand
GS	Gerda Schjørring	86-113339	Marselisvej 9, 8000 Århus C
IS	Ingegerd Slottved	86-143841	Helgesgade 18, 8260 Viby J
JS	Jan Kahr Sørensen	86-941550	Sydbakken 97, 8462 Harlev J
VS	Jens Vågholt Sørensen	86-292573	Mejerivænget 2, 8310 Tranbjerg
SØ	Johnny Sørensen	86-785579	Nedergårdsvej 17 B, Skejby, 8200 Århus N
SN	Søren Sørensen	86-109648	Skelagervej 14 B, 8200 Århus N
TH	Poul W. Thulstrup	86-213491	Korshøjen 99, 8240 Risskov
PT	Peter Thyssen	86-114758	Vilhelm Becksvej 30, 8260 Viby J
VP	Karen Vibe-Pedersen	86-227425	Brovænget 57, 8250 Egå
ZI	Karen Zink	86-147191	Stadion Alle 49, 8000 Århus C

Aarhus Katedralskole

Skolegyde 1, Postbox 583,
8000 Århus C

Tlf. 86 12 64 77 -

Omstilling til øvrige kontorer

Telefax 86 12 64 25

Kontortid: 8:00-15:00 ma-to
8:00-14:00 fre

Rektor Henning Spure Nielsen træffes normalt i kontortiden.

Telefoner:

- Kontor 86 126477
- Rektor privat 86 185503
- Lærerværelse 86 129026
- Pedel 86 124690
- Pedel privat 86 110967
- Elevtelefon 86 127998
- Elevtelefon 86 128139

Inspektion:

- Arne Frier (rektors stedfortræder)
- Boginspektør: Johnny Sørensen
- AV-inspektør: Johnny Sørensen
- Bibliotekar: Bjarne Falch Olesen

Studievejledning:

- Ebba Harsaae
- Poul Lindhard Hansen
- Søs Nørgaard
- Henning Damsgaard Pedersen

Sekretærer:

- Hanne Kjærtinge: ekspedition og rektor
- Solveig Kristensen: elevsager
- Laila Møldrup: regnskab
- Tinna Brandt: elevsager

Kantinebestyrer: Inger Langberg

Kantinemedhjælper: Hanne Villadsen

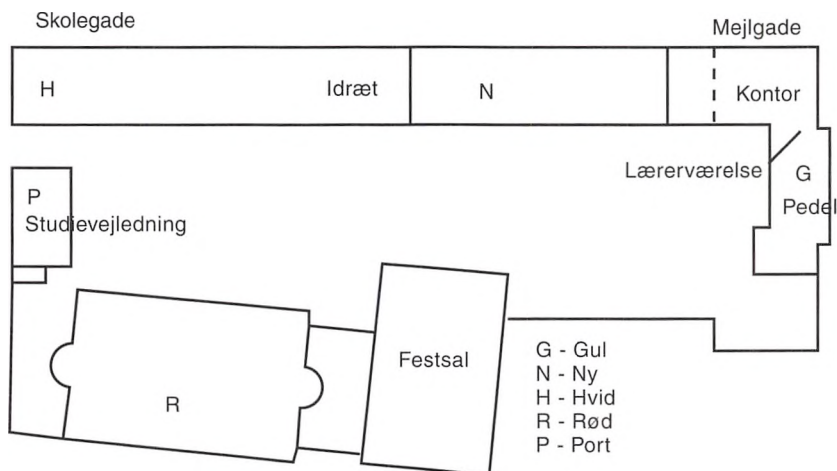
Pedel: Willy Vester

Pedelmedhjælper: Preben Poulsen

Dette årsskrift er redigeret af Arne Frier og John Mogensen i samarbejde med rektor.

Fotos: Peter Thyssen, Arne Frier, Hans Jørgen Søgaard, Finn Mogensen, Johnny Odgaard, Carl Johan Askaa, Jeppe Spure Nielsen.

Omslag: Nick Foto.

Aarhus Katedralskole er en institution under

ÅRHUS AMT

Olivia Holm Møller: *Den musikalske komposition*, o. 1950, festsalen

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450005440391